

Lettie Precious, Sabrina Mahfouz, Hannah Khalil,
Stella Duffy, Isley Lynn, Chinonyerem Odimba,
Timberlake Wertenbaker, Samantha Ellis,
Juliet Gilkes Romero, Nejc Gazvoda

JUNAKINJE

Mestno gledališče ljubljansko, Čopova 14, 1000 Ljubljana, Slovenija

Hišna centrala **+386 (0)1 4258 222**

Tajništvo **+386 (0)1 4257 148**

Blagajna **+386 (0)1 2510 852**, odprto vsak delavnik od 12. do 18. ure in uro pred
predstavo, e-naslov **blagajna@mgl.si**

E-naslov **info@mgl.si**

Spletno mesto **www.mgl.si**

Barbara Hleng Samobor direktorica in umetniška vodja

Petra Bizjak direktoričina pomočnica – poslovna vodja

Janez Koleča direktoričin pomočnik za tehnične zadeve

Alenka Klabus Vesel dramaturginja in arhivarka

Eva Mahkovič dramaturginja in vodja mednarodnega oddelka

Petra Pogorevc dramaturginja in urednica Knjižnice MGL

Ira Ratej dramaturginja in vodja izobraževalnega programa

Maja Cerar, Martin Vrtačnik lektorja

Simona Belle vodja službe za odnose z javnostmi in trženja
tel. +386 (0)1 4255 000

Branka Lepšina koordinatorka in planerka programa
tel. +386 (0)1 2514 167

Katarina Koprivnikar vodja projektov
tel. +386 (0)1 4258 222

Petra Setničar koordinatorka obiska
tel. +386 (0)1 4258 222

Urša Petelinek in Rok Špacapan blagajničarja in informatorja
tel. +386 (0)1 2510 852

Javni zavod Mestno gledališče ljubljansko, ustanoviteljica Mestna občina Ljubljana
Program gledališča financirata Ministrstvo za kulturo (iz proračuna Republike Slovenije) in MOL.

Svet Mestnega gledališča ljubljanskega

mag. Mojca Jan Zoran (predsednica), **Ira Ratej** (namestnica predsednice), **Špela Knol**, **mag. Kim Komljanec**, **Ksenija Sever**

Strokovni svet Mestnega gledališča ljubljanskega

Eva Mahkovič (predsednica), **Alen Jelen**, **Tone Peršak**, **izr. prof. dr. Katarina Podbevšek**, **Matej Puc**, **Nina Valič**

Ustanoviteljica

Mestna občina
Ljubljana

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Tina Potočník Vrhovnik, Viktorija Bencik Emeršič, Julita Kropec

Lettie Precious, Sabrina Mahfouz, Hannah Khalil, Stella Duffy,
Isley Lynn, Chinonyerem Odimba, Timberlake Wertenbaker,
Samantha Ellis, Juliet Gilkes Romero, Nejc Gazvoda

JUNAKINJE

15 Heroines, 2021

Prva slovenska uprizoritev

Premiera 12. maja 2022

Prevajalka **ALENKA KLABUS VESEL**

Režiser in scenograf **ALEKSANDAR POPOVSKI**

Dramaturginja **EVA MAHKOVIC**

Kostumografka **MIA POPOVSKA**

Avtor glasbe **KIRIL DŽAJKOVSKI**

Lektorica **BARBARA ROGELJ**

Svetovalka za gib **ANJA MÖDERNDORFER**

Asistent scenografa **JANEZ KOLEŠA**

Asistentka dramaturginje in režiserja **URŠA MAJCEN**

Oblikovalec svetlobe **ANDREJ KOLEŽNIK**

Oblikovalec zvoka **SAŠO DRAGAŠ**

V predstavi je uporabljen odlomek pesmi PJ Harvey *Who Will Love Me Now*.

Vodja predstave **Sanda Žnidarčič**

Šepetalka **Nataša Pevec**

Tehnični vodja **Janez Koleča**

Vodja scenske izvedbe **Matej Sinjur**

Vodja tehnične ekipe **Boris Britovšek**

Tonska tehnika **Sašo Dragaš** in **Gašper Zidanič**

Osvetljevalca **Andrej Koležnik** in **Aljoša Vizlar**

Frizerki in maskerki **Jelka Leben** in **Sara Dolinar**

Garderoberki **Sara Kozan** in **Dijana Đogić**

Rekviziterka **Brina Šenekar**

Sceno so izdelali pod vodstvom mojstra **Vlada Janca** in kostume pod vodstvom mojstric **Irene Tomažin** in **Branke Spruk** v delavnicah MGL.

Igrajo

Ojnona **VIKTORIJA BENCIK EMERŠIČ**

Hermiona **AJDA SMREKAR**

Penelopa **JUDITA ZIDAR**

Didona **TANJA RIBIČ**

Kanaka **TINA POTOČNIK VRHOVNIK**

Hipermestra **JULITA KROPEC** AGRFT

Fedra **MIRJAM KORBAR**

Medeja **TJAŠA ŽELEZNIK**

Filida **VERONIKA ŽELEZNIK** k. g.

Metamorfoza **JERNEJ GAŠPERIN**

Viktorija Bencik Emeršič

HEROJKE ALI FEMINIZEM SE ZAČNE V KOLEKTIVIZMU

EM:

*Edina prava umetnost je osebna umetnost. V gledaliških listih, ki jih urejam v zadnjem času, se poskušam oddaljiti od ustaljene forme in teorijo čim bolj približati tukaj in zdaj, posebno zanimiv pa se mi zdi koncept kolektivnega pisanja. Tako sem edino besedilo gledališkega lista *Junakinje* naročila štirim mladim ženskam, katerih starost je, bi rekla (z nekaj izjemami), zelo blizu povprečni starosti mitoloških Ojnone, Hermione, Penelope, Didone, Kanake, Hiperestre, Medeje, Fedre in Filide. Če so monologe za antične junakinje leta 2021 pisale ženske, naj jih punce še komentirajo (in približajo lastnim življenjem). Tukaj se torej začne kolektivni tekst, avtofikcija štirih dramaturginj, študentk podiplomske stopnje Dramaturgije in scenskih umetnosti, kolektiva deklic in za potrebe tega teksta, t. i. herojk:*

Manca Lipoglavšek, 1999

Urša Majcen, 1998

Helena Šukljan, 1997

Nina Kuclar Stiković, 1996

Uredili: Eva Mahkovic, Urša Majcen

meguza

Ovid – kovid.

Nekam nalezljiva je tale antika, da jo skos recikliramo.

Tko kot recikliramo odnose.

In čustva.

Pa tud tabuje, očitno.

Js bi totalno pofukala svojga brata, če bi se zaljubila.

Men se to res ne zdi tak problem.

V 21. st. pa sploh, ker obstaja solidna kontracepcija. Also, vsesplošno so se poročal z bratranci, spat z bratom pa je največji problem na svetu. Ne, nisem crazy, tud nisem zaljubljena v nobenega svojga sorojenca. Ampak mislim, da bi rajš bla tragično zaljubljena v svojga brata, kot da sploh ne morem bit zaljubljena. Pa glejte na to, kakor hočte.

Ampak kdo še hoče ljubezenske zgodbe? Sej ne, da itak nimam brata, tko da ne morem niti v teoriji tega prakticirat.

Sorry, seka, nisi moj tip.

klitajmenstra

Meni se je včeraj sanjalo, da bengam Mesca.

Mogoče, ker sem ga v istem dnevu srečala pred Maxijem.

Mogoče pa zato, ker je cel moj IG feed poln Mesca.

Mogoče pa zato, ker mi je lajkal sliko na IG.

(also, če so to neke predvoliilne fore nabiranja točk in volilnega telesa, če se po volitvah izkaže, da je to njegov game, ga bom kar unfollowala. in to zdaj rečem smrtno resno, tako kot bi to rekel ***)

No, skratka, ko sem se zbudila,

sem imela filing,

da sem po dolgem času spet zaljubljena.

Tako da očitno sva dobr seksala.

lepa

Jaz sem nekih sedem, osem let nazaj sanjala, da bengam ***.

V moji sobi – v enem kotu, kjer smo meli papir za zavijanje daril pa vse te reči za ustvarjat.

In je blo itak da noro.

Ampak pol sem pa v istih sanjah sanjala, kako hodim po Prešercu s kolegico in ji cela paranoična razlagam, kako me skrbi, da/če sem dobila aids.

Karkoli to pove o ***

ali o meni.

Dejmo rečt, da sem bla polovično vesela zjutraj, da sem se zbudila.

Filinga ljubezni pa ni blo.

Samo olajšanje, polovično.

meguza

Moj zadnji »celebrity fuck« dream, al vsaj najbližje temu, je bil ***.

Slightly embarrassing, glede na to, da se v tem času in v svojem poklicu res ne priporoča afere z neke vrste nadrejenim. In ker zasedeni modeli res niso moja ciljna skupina, tud če so slučajno rdeča nit tega teksta. In ni blo govora o filingu ljubezni ali čem podobnem.

Sam velik filinga moči.

Skratka, brez zamere ne bi ravno prakticirala v živo.

Je pa funny.

klitajmenstra

Potem sem imela tudi preblisk,

da mu (Mescu) o tem

kar pišem na IG.

Tako da upam, da pride vsaj v gledališki list,

ki ga bo kot fan slovenske kulture

seveda prebral.

On je sicer bil eden izmed soavtorjev gledališkega lista za *Objeme*.

Jaz mislim, da sva si kar usojena.

Mogoče je pa kriv moj brat

(no, pa smo spet pri bratih),

da se mi je sanjal Mesec.

Ker mi je za vikend rekel,

sem slišal,
da ti je Mesec všeč.

meguza

In smo že pri tipih. Ker, haha, a ni smešno, da štiri punce že v prvem odstavku pišemo o tipih, za gledališki list o devetih puncah, ki tud sanjajo o tipih.

Feminizem vs. feminilnost vs. v odnosih se pač ne moremo ignorirat.

Zadnjič sem se znašla na dejtu z bratrancem od bratranca.

Pisal mi je, če greva na kavo.

Js sem bla tko – šur, family, hočeš pohengat.

Ne v krvnem sorodstvu, ampak še vedno mali bratranc.

In nekje na sred te kave mi rata jasno.

Da je mejbi on na dejtu.

Fuj, fuj, fuj, fuj, fuj.

Ampak verjetno fuj samo zato, ker nisem zaljubljena.

In ker se težko zaljubiš v človeka, ki si ga videl v plenica.

Kanaka je mela še milijon drugih bratov in sester, tako da ji je blo zarad tega verjetno dost vseen.

Skratka, sem poskrbela, da je jasno, da naj stvar kar odpiše.

Sem pa takrat zares očitno občutla, kakšno selo je ta družba, v kateri živimo.

Ljubljana ni Berlin, Ljubljana je selo.

Incestoidnost v javni in zasebni sferi.

In se vprašaš, kaj je s to higieno odnosov. Čeprav sem proti rigidnosti in tabuiziranju.

Ampak pri nama je bilo drugače.

Verjetno teh nekaj hormonov, ki se ti sprožijo v glavi, res naredi vso razliko na svetu?

Kaj vse bomo upravičil z ljubeznijo?

Ajda Smrekar

kora

Čemu sploh rečemo ljubezen?

»Ljubezen« je itak mal privilegij sodobnosti.

meguza: Volim.

JUNAKINJE?**meguza**

Mogoče so *junakinje* v bistvu zbirka najbolj shameful momentov teh žena:

pojebala brata, zajebala pastorka, čakala 20 let na moža, da je bil za en teden pr tebe, se ubila zaradi tipa, postala jebeno drvo, bla zapuščena za lepšo, lol, umrla, ker ni ubila moža, zaljubljena v morilca svoje matere, no biggie.

Edina zaresna herojka tuki je medeja, ki je v maščevanje za ultimativno izdajstvo ubila svoja otroka.

pa še ona je čarovnica.

ampak mislim, da je bistvo feminizma, da nam nekoč ne bo treba gledat na vsak tekst, ki govori o ženskah, ki govori o točno določenih ženskah v določenih momentih svojega življenja, v določenih stanjih in z določenimi obsesijami, in se spraševati, če je dovolj feminističen, da ga ne bi obsodil

klitajmenstra

Napisat carski feministični tekst. Mislim, pa to je moja all time favorite naloga. NOT! Pa naročeni feministični teksti. In potem so to vedno neki kolaži nekih žensk. Nek nabor herojk, junakinj, vzornic, živih, mrtvih. In vmes še nekaj misli o tem, kaj feminizem je, kaj feminizem ni, kaj bi moral bit, pa mu ne uspe. Meni se to malo ne da. Pa tudi ne da se mi pisat manifestov o tem. Ali pa delat predstav, ki zgledajo kot manifesti.

Rajši pogledam neko delo, ki ni a priori DEREM SE TI PAROLE IDEOLOGIJE V FACO, ampak je ta zelo smooth vkomponirana v eno na prvi videz čist navadno serijo. Zame je to recimo *Queen's Gambit*. Kjer moj brat sploh ni mogel štetat, ko sem mu rekla, da je noro feministična. Je rekel, pa sej tam sploh ne obravnavajo nje kot ženske, tam sploh ni fokusa na tem. JA IKZEKLI! Tam zelo hitro postane ZDRAVO ZA GOTOVO, da je tudi ženska lahko genij. No, moja druga izbira je seveda *Inventing Anna*. Namesto da se mi dereš parole, daj mi primer mlade ženske, Anne, ki hoče zjebat Wall Street in izkoristit celotni newyorški high society, ampak se mora pri tem konstantno zgovarjat na očeta v Evropi. Grozno. No, v resnici noče zjebat Wall Streeta, ampak samo ustvarit nekaj, uresničit svoje sanje, *american dream*, ampak za to nima začetnega kapitala. Verjamejo pa ji, da ta kapital ima njen oče. Torej kredibilnost njenih besed je zasnovana na moškem liku, na veri v patriarhat. Ampak ja, daj mi potem zraven v isto serijo še ambiciozno novinarko, Vivian Kent, v stanju visoke nosečnosti, ki hoče rešit svojo kariero. In že kar

malo preveč zapostavi to svojo nosečnost in potem novorojenčka, ker res hoče napisat članek o Annini zgodbi. A sem jaz to skoraj obsodila? Slabo mamó? Karieristko? Skoraj res sem oziroma mi je bilo v seriji kljub svoji »odprti glavi« čudno gledat, kako nekdo gori za kariero in pusti novorojenčka doma z očetom ter odleti na drugi konec sveta za zgodbo, za kariero, malo pa tudi zato, ker ima srce, ker jo zanima predzgodba njene intervjuvanke, torej Anne. Ampak pusti novorojenčka! Sram me je. Ampak me tud ni. Ampak ja, to sta zame dobra primera, ki zastopata naslovljeno ideologijo na premeten način.

Če bi me kdo vprašal, kako prenesti feministične parole, feministični manifest, feministično teorijo v prakso, bi rekla, da naj vsak začne pri sebi. O, kako *basic*. No, začnemo tuki, da mogoče ne hejtamo drugih žensk samo zato, ker obstajajo. Da me držimo skupaj, da si ne mečemo polen pod noge, da se ne obsojamo, da ne tekmujemo na vsakem koraku (predvsem za tipe ... lol), ampak da se podpiramo in da se čuvamo. Da ne postavljamo druga drugi višjih standardov, kot jih postavljamo nasprotnemu spolu. Zakaj smo tako konkurenčno naperjene druga proti drugi? Ker oni tako hočejo? Zakaj se Ojnona pizdi nad Parisom in Heleno? Naj se pizdi samo nad Parisom. Ampak v bistvu je Hera ta, ki nastavi Jazonu Medejo? Smo že spodletele v praksi. Praksi, ki so jo nastavili moški.

Nekoč je neka igralka, tujka, rekla, da v njeni državi, če za mizo sedi skupina žensk, delujejo homogeno, in ko v prostor vstopi moški, se one med sabó kvečjemu še bolj povežejo. Pri nas pa, je rekla, da v isti situaciji homogenost razpade in ženske med sabó postanejo tekmice. No, te igralké danes ni več v naši državi, vrnila se je v domovino. Na mojo veliko žalost.

Long story short: **Feminizem se začne v kolektivizmu.** In zato je že ideja, da me štiri to pišemo, najlepši gestus in statement tega teksta. In najbrž ga noben stavek ne bo mogel preseči.

kora

Neka druga igralka je nekoč rekla: »Zgodovina dramatike je zgodovina patriarhata.«

Ta citat mi bo za vedno ostal v glavi.

ZGODOVINJENJE

klitajmenstra

Kje d fak je Klitajmestra? Jaz malo zamerim, da je ni. Ne vem, če je ni že v samih *Pismih junakinj* in je torej ni bilo mogoče izbrat. No, ampak tudi če je tam slučajno ni, pizda, ona bi tu morala bit. *Nesrečni rod* je en drek od teksta, ki zame osebno slabo stopa v dialog z Orestejo z gledišča sodobnega časa. Mogoče nekoč izpišem svojo

Judita Zidar

Klitajmestro. Predvsem v dialogu s samim Ajshilom. Seveda je vse obrnil mizogino in antropocentrično, torej v prid tipom, v prid polisu, ker je bil itak tudi vojak in sam največji fan polisa in ker ga sploh ne bi uprizarjali, če ne bi poveljeval in propagiral ideologije polisa. In fuck off Ajshil in fuck off *Nesrečni rod* in fuck off *Heroide*, *Junakinje*, *Herojke*, če pa ni Klitajmestre. Res sem jo čakala.

LP, Klitajmenstra.

meguza: Meduza, Afrodita, Kirka, Kasandra, Ariadna

kora: Eris, Nemesis, Perzefona. Pogrešam dekonstrukcijo Alkestide – popolne žene.

meguza: Vsaka itak zapelje v svojo smer ... recimo, če bi vzel Dafne namesto Filide, mamó še vedno drevo, ampak precej bolj očiten me too moment.

kora: In precej manj ženske, definirane izključno skozi njeno željo po moškem.

Klitajmestra je kao preveč evil. Izvorni evil (step)mother arhetip. Ampak v svetu, v katerem obstaja Zlohotnica, bi morala obstajati tudi Klitajmestra.

Sicer Klitajmestrina usodna napaka je, da je ubila (tudi) Kasandro, ki ni bila vsega skupaj nič kriva. Ženski ego, ki ne prenese druge ženske. Ker se ženske vedno (naj)prej požremo med sabo.

klitajmenstra: Oh, pa ravno zato je ona perfect primer. Mislim, mož ji je pripeljal na dom Kasandro, ki si jo je ujel v Troji. Saj je to ta ženska, ane? Klitajmestra je pač mojstrica dejanj. V svojem gnevu in sovraštvu, preziru je lih tam kot Ojnona do Helene. Sam Agamemnon je next level dude in ženi, Klitajmestri, kar na dom pripelje novo izbranko po tem, ko ji je zaklal hčer, da bo zmagal v vojni. Also, pač da je res samo Klitajmestra obsojena v *the* trilogiji ali *Bibliji* antične književnosti, torej *Oresteji*.

meguza: Elektra je skovala načrt, ne Orest. Elektra je ubila svojo mamó. Orest je samo držal nož.

kora: Ajshilova trilogija kot dobeseden how-to za vzpostavitev patriarhata. Oresteja: saga o tem, kako na sodišču dokazati, zakaj je pravično ubiti svojo mamó, če ma mal premočno voljo. Ne, sej ne. Ampak. Oresteja: saga o tem, kako in zakaj je treba ženske »postaviti nazaj na svoje mesto«. To pa absolutno. Bruh. Oresteja kot razlaga in upravičenje za vzpostavitev atenskega patriarhalnega sodnega sistema, atenske patriarhalne družbe. In Atena –

klitajmenstra

medklic: dokler nisem izvedela, da je boginja modrosti, ker je bila rojena iz Zevsove glave, sem si želela, da bi bilo njeno ime napisano na mojem grobu

meguza

Afrodita se je rodila iz odrezanega tiča. Hočem obe – ženo brez ženskosti in ženo, ki je dobesedno nastala iz falusa v zadnjih vzdihljajih.

kora

Atena, deviška boginja, boginja, rojena iz moškega, ženska, na kateri ni ničesar ženskega (to niso moje besede ali interpretacije, ampak tradicionalno razumevanje te #girlboss boginje), kot sodnica, ki oprosti matricidnega Oresta, Atena kot ultimativni gender traitor, Atena kot ženska zavetnica patriarhata.

klitajmenstra

Prikazana je kot čarovnica (Klitajmestra). Bila pa je človek. Vse ok, dokler se pobije na 100.000 mož oziroma več med sabo zaradi ženske (Helena), kao ženske, a v resnici pač MOŠKI EGO.

kora

Helena nič kriva, justice for Helena.

klitajmenstra

in vse ne ok, ko ena ženska ubije drugo žensko, ker pač ŽENSKI EGO.

kora

Klitajmestra nič kriva, justice for Klitajmestra, ampak tudi Kasandra nič kriva, justice for Kasandra!

meguza

Kasandra ma moj glas.

Ampak js sem že po vzdevku v klubu s prasicami.

klitajmenstra

Fak, no evo, to je pljunek v skledo feminizmu. Moški ego prođe, ženski pa ne več. Ko ima ženska ego, je prezentirana kot ČAROVNICA! Ko ima moški ego, je pa prezentiran kot NARODNI HEROJ. (Takrat še ne narodni, ker še ni bilo pomladi narodov, no, ampak we got the point, sigurno bi lahko to preslikali tudi na kakšen poznejši primer, po 1848.)

kora

smrt agamemnonom tega sveta

meguza

hitra radikalizacija tole

MESINDER

kora: ne vem, kje je *** v tem tekstu videla paritev

meguza: ona vidi, kar hoče videt

kora: mislim, kul, me ne moti, sam res nisem pisala o tem

meguza: vem

kora: očitno njej manjka paritev?

jao, sem zlobna

meguza: hahaha, nekaj je bil to moj point v petek, tako da se ti pridružujem

kora: v tem svetu ni več pravih moških, ja

meguza: citiram ***: »ona hoče paritev, ampak ne pride do paritve /.../ kljub temu, da si ona to bolj želi«

kora: kaj je *** ne pofuka dost dobr, no

fak, kok antifeministično

meguza: lol, on pa res nima osebnosti, da bi mu do konca stal

ona je pa preponosna, da bi zase poskrbela sama

(če gremo v totalno zlobo)

(mal ne mislim zares tok hudo, sam na živce mi gre)

kora: ampak a vidš, spet karakteriziramo žensko skoz to, kako ona fuka,

ker to je edini relevantni aspekt karakterizacije

vse je eros

tud v real lajfu

meguza: a je to isto nefeministično, če se gremo lezbijke?

če definiramo lezbijke po tem, da jim manjka dober fuk

kora: mislim, ja, tudi

ker zreduciramo žensko na njeno spolno funkcijo, spet

ampak sej se reduciramo same

ker spet 4 ženske pišemo tekst o ženskah in beseda neprestano teče o ljubezni o fuku o kurcih o pičkah

a katerikoli naš pogovor ever opravi bechdel test?

ne bomo se šle feministk v vakuumu

VAKUUMSKO ZAPAKIRANA FEMINISTKA

meguza

Rabila sem 19 let, da sem sprejela, da sem ženska.

klitajmenstra

Medklic. Jaz sem šele pri 19-ih doжела, da sem ženska. Ne, Klitajmenstra ni takrat dobila menstre, ampak je prvič občutila seksizem na lastni koži. Mogoče se mi je zgodil že kdaj prej, a ga nisem reflektirala. Ko sem začela odraščati. Pred tem se s spolom nisem obremenjevala. Nikoli do faksa se tudi nisem borila za ženske. Zdelo se mi je, da ta problem patriarhata ne obstaja več. Potem sva pa bila jaz in sošolec. In sem vidla, kako stvari, katerih avtorica sem jaz, pripisujejo njemu. Kako nekaj, kar je komično, avtomatsko pripisujejo tipu. Kako je tip pobral kreditse za moje delo. Takrat sem se zamislila, če je to seksizem. Od takrat ga vidim skoz. Grozn je.

meguza

Rabila sem 19 let, da sem sprejela, da sem ženska. Ne, ker ne bi čutila, da je to moj spol. Ampak zato, ker to preprosto nisem hotela bit. Postrizena na fantka, babyface, seveda so vsi mislil, da sem fantek. Potem sem začela nosit oblekice, da bi se vedlo. In potem sem oblekice umazala in raztrgala in nosila tako, da se mi je vidlo hlačke, al pa brez hlačk. In me je mami spet začela oblačit v hlače. Ker če ne znam bit elegantna, mi res ni treba se sramotit v oblekicah. In potem sem nosila hlače in si pustila dolge lase. Da tokrat me pa res ne bi zamenjal za fanta. In potem sem tud lase vsako leto bolj krajšala nazaj. Ker jih nisem redno umivala in skrbela za konice in ker mi še v čopu niso stal. In ker so me kljub dolgim lasem zamenjal za fanta. V četrtem letniku gimnazije mi je bilo končno vsega dost. In sem si postrigla lase na kratko in začela nosit obleke. Če sem strgala najlonke, je bil to pač imid. Ker sem takrat prvič doжела, da ni šibko bit jaz in ženska hkrati. Da je bit oboje privilegij, ki si ga lahk privoščim. Ja, igrala sem se z gusarji in vikinki in principi na belih konjih. In brala o kraljevičih, ki rešujejo, o vitezi in igrala sem se, da sem ti vitezi, ti vojščaki itd. Mowgli, Spiderman, karkoli aktivnega. Ampak sem brala tud Ronjo (ki je, res, oblečena v fanta) in Piko Nogavičko (okej, mammo razlago za moj modni stil). In pri fakin 19-ih mi kapne, da se ne rabim oblačit v hlače, da bom aktivna. Da bom slišana. Da bom dojeta, kot nekdo. Da ne bom tiha, mila, nežna punčka, ker sem lahko glasna dejavna oseba. Tud če moram včasih kaj povedat desetkrat, al pa na mikrofona, da se me sliši. Da se mi ni treba sramovat spola, ker ni pička ta, ki me dela šibko. 19 let. Kljub temu, da prihajam iz precej liberalne družine. Pa ne vem, kdo je kriv za tako počutje – okolica? Disney? American top Model?

Važno, da mi je mama brala Snežno kraljico.

Pa da me je fotr peljal na gokart pa učil streljat z zračko.

(Mogoče lahko tud js kdaj ubijem srnja mladiča, če bo treba.)

Pa da me niso preveč kregal, če sem se valjala v blatu.

Pa da sem se lahko družila s fanti.

Pa da sem bla lahko izločena, ko so fantje pogruntal, da sem punca.

Pa da so mi bral Snežno kraljico.

Da sem se učila zamrzovanja od malih nog.

lepa

Jaz nisem bila nikoli nekaj ful občutljiva na seksizme, šovinizme ... Ne vem niti, ali sem bila kot otrok obkrožena z njimi. Doma sigurno ne, mogoče malo širša družina? Doma doma ni bilo nikoli zelo eksplicitno odprto to vprašanje »ženske«, feminizma ... Se sprašujem tudi, koliko je bilo to v začetku stoletja že prisotno ... ne vem. Zdaj je, seveda, zdaj govorimo o tem.

Kako bi bil vzgajan moj brat, če bi ga imela? To se kdaj vprašam. In kako bi bila vzgajana jaz, če bi imela brata? Edinka sem – razvajena edinka, ki svoje razvjenosti ne kažem navzven. Sem pa zelo razvajena.

In posesivna. Vsaj bila sem. Vse hotela zase. Predvsem ljudi. Dam 100 %, zahtevam 100 %. Še dobro, da nisem več posesivna. Toliko. Bi končala kot mnoga od teh žensk, ki so zaradi take ali drugačne situacije z moškim končale pogubno. Ni vredno.

klitajmenstra

Sem pa zdaj vmes tud že pomislila, da sem zadnje čase preveč trigered na vse, ampak tko res VSE in VSAKOGAR in mogoče moram nehat gledat na svet skozi nadrkano prizmo feminizma (mogoče je krivo, da moramo napisat ta tekst), ker sem si nekoč rekla, da nočem to postat. ker omg, zdaj sem jaz ta, ki postaja nestrpna. kar pa se mi zdi ena izmed najslabših človekovih nasprotij. Omg, hotla sem rečt lastnosti! Ali pa samo spet doživljam razkol. Morda ker sem odraščala ob risanki z glavno junakinjo Lepotico, in ne ob filmu z glavno junakinjo Prasico. Fak, fak, fak, kaj se mi dogaja?!

kora

welcome to the nadrkani club

darilo ob včlanitvi: frustrate in depresija

V MESEČINI

klitajmenstra

Ura je 00.56 in nisem mogla zaspāt, ker sem imela filing, da bom zdaj uspela povedat neki pametnega. Sem si govorila, shrani besede za jutraj, ampak se mi možgani niso hoteli umirit. Mogoče si pa sam ne upam zaspāt, da ne bom spet Mesca bengala. Ker če se mi to zgodi. Pol to ni bil sam one night stand. In treba pazit, da ne bom res postala zaljubljena. Ker če se bom zaljubila, bom sigurno začela hejtāt neko žensko. To pa ne bo več v skladu z mojo teorijo. Okej, sej štekam, zakaj se Ojnona pizdi nad Heleno. In zakaj Medeja prezira Kreuzo. Zakaj je praksa tok zakomplicirana? Pa nej še kdo reče, da ni praktična dramaturgija hell od poklica. Ura je 01.01. Si bom neki zaželela. ... Ne, nisem si tega.

kora

Napišem dramski prizor o ženskah.

O ženskih travmah, o ženskih odnosih. O materah in hčerah. O tem, kaj mati položi hčeri v zibko. Abandonment issues, nezdravo samopodobo, mogoče kak eating disorder, če maš srečo. Ne, sej. Ni vse slabo, kar ženska lahko da drugi ženski (#feminism). Ampak. Travme, ki nam jih dajo mame, v glavnem.

Naslov dramskega prizora: *Matí moje matere*. Da je ja jasno, da hočem govorit o ženski liniji. V prizoru štirje liki. Štiri ženske. Babica, mati, hči, vsaka od njih noseča, vsaka od njih rodi hčerko. In poleg njih Tujka. Tujka, ki je Smrt, Tujka, s katero se hči na koncu zaliže. Emancipatorni lezbični moment.

Ta prizor pokažem profesorici. Ženski.

In vse, kar v tekstu prebere, je odsotnost moških. Vse bere skozi moške. Ki, ponavljam, jih v tekstu ni. (In to ni faking point.) Vse bere skozi background detajl vojne, v kateri baje ti moški umirajo. (Zakaj le bi mogoče nekdo v aprilu 2022 razmišljal o vojni? Hmmmmm.) V analizi, kjer ji moških ne bi bilo treba omenit enkrat, je »moški« vsaka druga izrečena beseda.

In bolj ko ji utemeljujem, da ne, da je to ženska zgodba, bolj mi govori, da ta ženska zgodba, kot sem si jo jaz interpretirala (v lastnem prizoru), ni zadost »globalna«.

Če naj citiram boljšo dramaturginjo od mene: »Ženske travme nikol dost art.«

Punce skoz neki pretiravamo.

Male travme, velike travme.

Jebite se s svojimi globalnimi zgodbami. Globalne zgodbe so apparently zgodbe o starih belih tipih. Ker tud če se 50 % človeštva lahko poistoveti, to ni globalno, če tem 50 % ne visi kurac med nogami.

Treba je eliminirat zgodbe o starih tipih. Stare tipe pa tud lahko. Eliminiramo.

- **klitajmenstra:** A je mesec star tip?
- Odvisno, a je prvi krajec ali zadnji krajec. mogoče ščip?
- 35-38?
- To ni star tip.
- Drugač je 34.
- Ampak nekam zelo siv.
- On je forever baby face s sivimi lasmi.
- To mu je janša povzročil.
- Še zmer bolj s sivimi kot brez.
- **kora:** Lahko je janša kriv tudi za *** vamp, da imamo enotnega krivca za smrt dekliskih sanj.
- **klitajmenstra:** Sivo je lahko tudi šarmanтно.

Judita Zidar, Jernej Gašperin

- Na primer ***.
- Na primer ***, dokler ni imel vampa.
- **meguza:** Si upaš to povedat ***?
- **kora:** Ja, kadarkoli.
- **klitajmenstra:** Še dobro, da je shujšal za ***.
- Pa naj kdo reče, da na tipih ni pritiska zaradi vlog.
- Bogi. (emoji s solzico)
- **lepa:** Ali pa ***. on je šarmanten siv.
- On je dedi siv.
- **lepa:** Pa *** – ne smemo pozabit!
- **klitajmenstra:** Zame bo on vedno samo iz tv dober dan. In kot punčka se nisem palila nanj, tako da ... meh ...
- **lepa:** Sploh pa se mi zdi, da smo ful sivim šarmantnim »starim tipom« naredile krivico, ker jih ne omenjamo, ampak dejmo rečt, da so to reprezentativni primeri na SLO sceni.
- **klitajmenstra:** Torej mesec lahko ostane v igri. Mislim v »igri« kot v tekstu. Ne tko »v igri«.
- **kora:** Haha, sure, to misliš, ja ... v igri ...
- **klitajmenstra:** Mlaj, prvi krajec, ščip, zadnji krajec, mlaj, maj, ne čakaj pomladi, ne čakaj na maj, Luka, Luka, Luka! Pridi v aprilu.

zacvetela bom. vzbrstela bom. zardela bom.

zasmrdele bom.

ne, ne bom.

vichy.

zdravje je osnovno.

začnite pri svoji koži.

kora

umetnica mora biti zdrava, biti zdrava, biti biti biti

umetnica mora biti lepa

ženska mora biti lepa

mitološka ženska ni nič, če ni lepa

JUTRI BOM BOLJŠA #SHAME

meguza

a veš, ko sediš v dvorani. a veš, ko sediš v dvorani in kao podpiraš osebo, ki bo odnesla nagrado. ne, kao. ti PODPIRAŠ osebo, njo, ki bo odnesla nagrado. ti ISKRENO podpiraš osebo, ki bo odnesla tvojo nagrado. črti ta stavk. ker tega ne misliš. gremo se zavedat svojga položaja, pazi, da ego ne zraste, pazi, da ne boš preveč mislila o sebi, da ti ne bo šlo v glavo, da ne bi slučajno šlo v glavo, in stoletje bo zardelo ob tvoji predrznosti, da bi si mislila, da lahko napišeš *tvojo*, in to ni pretencioznost. ostani rajši pri podpiranju. skratka, sediš in podpiraš. iskreno. in ti na neki točki kapne, da je edina stvar, ki te s tem odrom danes, na ta veliki dan kulture, veže, dejstvo, da te je poleti pecal bobnar. poročen, obviously. in valda sem jaz skamnela. SHAME on me, ker sem taka, da mešam glavo poročenim tipom v krizi srednjih let. also shame on me, ker sedim v dvorani in podpiram kolegice in kolege in hkrati zavidam bobnarju, da je še njemu ratal prit na ta jebeni oder, 20 min iz ljubljane, meni pa ne.

#shame

#nagrada za razočaranje

#a gremo naštet, kdo te je pecal v zadnjem času?

1. gledališki režiser, obviously še vedno zaljubljen v ex
2. filmski režiser, po tistem, ko ti je hotel ukrast scenarij
3. filmski režiser, po tistem, ko je prebolel živčni zlom (ja, a keeper)
4. filmski režiser, married, but separated

(mogoče bi blo na tem mestu smiselno vzpostaviti pravilo NIČ REŽISERJEV?)

kora: NUJNO

klitajmenstra: A lahko izstalkamo in izpišemo zgodovino dramaturginje in režiserji – večni »intimni prijatelji«

kora: Mislim, da je to predolga in preveč tragična zgodba celo za antično mitologijo

also, kot smo že ugotavljale, dramaturginje večne intimne prijateljice, ker so režiserji preveč threatened, za oženit so pač bolj igralko in plesalke (fak, spet ženske žremo druge ženske)

meguza (nadaljuje)

5. fotograf, v krizi srednjih let (jup, a mam kšn znak na seb, ki kriči »kriza srednjih let welcome?«)
6. bobnar (#shame)
7. nadrejeni
8. dude, ki se je zmenil za selitev v AMERIKO med prvim dejtom
9. (mejbi bi mogla drugo besedo poudariti v zgornjem stavku)

10. dude, ki se je zmenil za selitev v ameriko MED prvim dejtom
11. (bolš, ampak še vedno #shame, da sta bengala kljub vsemu)
12. jobless dude, ki žvi pri mami
13. (vsaj z njim nisi hotla it, #standardi)
14. še en moker tip
15. sosed
16. bivša frendica iz sredne
17. (one night thing apparently, škoda)
18. in totalno kul bejba, ki me je sred noči na poti do avta vprašala, če znam kaj poezije

Okej, ona je bla smooth. Medicinka, čist fascinirana, da ji neznanka loh ob pol polnoči zrecitira Shakespeara in avtorsko poezijo. sam poklicala me pa tud nikol ni.

»So ženske zdaj bolj po moji meri?«

jebem nas vse. žene so kul, niso mi pa nič bolj po meri umerjene kot tipi.

vsi smo pošasti, ki žremo srca.

al sem pa sam js.

pa se mi zato zdi, da je svet moja zrcalna podoba.

heroide moj kurac

zgodovina žensk je zgodovina prilagajanja

boja s svetom, ki ni narejen po tvoji meri in te sili, da obžaluješ pomanjkanje kurca, ki ga nikoli nisi hotela

zgodovina žensk je zgodovina teh, ki so

- a) se prilagodile in uspele po tujem modelu
- b) so se podredile in uspele kot tiha podpora
- c) niso storile ne enega in ne drugega in končale kot znane neprilagojene prasice

osebno volim tretjo opcijo, četudi mi grmade načeloma niso najljubše samomorilno sredstvo

kora

samomor kot edina častna smrt za žensko

lol

častna smrt je nekaj takega kot pravična vojna

ali idealna dramaturginja

ne obstaja.

ampak. samomor kot najboljši konec za tragično žensko.

ker edina dobra rešitev ženskega vprašanja je končna rešitev.

ženska se vrže na meč, kot se ženska vrže na kurac.

falična simbolika, smrtna simbolika, eros – tanatos, vedno.

didona se vrže na meč. na enejev meč.

(opomba pod črto: js poznam ful fantov, poimenovanih enej. a kera pozna kako didono? vemo, koga kot družba idealiziramo.)

didona na grmadi. didona – sežgana.

diagnoza: čarovnica.

diagnoza: histerija.

(dobesedno: sindrom *imeti maternico*)

diagnoza: samomor.

in tako se pridružuje Fedri, Antigoni, Jokasti, Dejanetri in neštetim drugim, ki so sramoti lahko ubežale le z lastno odmerjeno smrtjo

»zadavila bi se s svojo kurčevo sramoto«

ja, js bi se tud. hvala, lp in gudbaj

meguza

A je feministično ne se zaljubiti?

klitajmenstra

jaz kot romantičarka zelo nasprotujem temu stališču. jaz kot filozofinja bom poskusila podati kratko in jedrnato definicijo, zakaj tako mislim: ker če se gremo to, da se ne zaljubljam, to pomeni, da si ženska pravzaprav ne pusti biti človek. mislim pa, da je cela stvar feminizma, da žensko vrnemo k temu, da je prav toliko človek kot moški. tako da mislim, da se moramo ženske lih tolik zaljubljat kot moški ali pa še bolj. konec koncev, da se zaljubljam kot ljudje. kot človek. ker je to v naši naravi. torej: ZALJUBLJAJMO SE. sploh pa je zaljubljanje in ljubezen dejanje močnega človeškega značaja. in sori, ampak ženske smo močnejši spol. in ker so tipi to točno vedeli, so nas

Tanja Ribič

morali označiti za šibkejši spol. da so se pred nami zavarovali. tega, da smo močnejši spol, pa ne bom šla definirat družbeno, ampak biološko. reprodukcijski organi ftw ♥ veš, da če mam power nad njihovim potomstvom, da so si nas nekako mogli podredit, da je ta nadzor prešel v njihove roke. mater je huda maternica! mater nas je zajebala maternica. in v resnici so tipi control freaki. in so si nas podredili. če bi tipi imeli maternico, se patriarhat ne bi zgodil.

kora

jaz se popolnoma strinjam
in a ni point feminizma lih svoboda izbire
da lahko izberemo tud bit mamica in housewife, če hočemo
(in seveda zraven preizprašujemo svojo izbiro
vsako svojo izbiro
ker: katere izbire, katere želje nam je v glavo podtaknil patriarhat?)
(plot twist: vse
ker smo indoktrinirane že od malega. z igračami pravljičami risankami vsem vsem vsem.)

meguza

kaj pa, če ne krivimo za vse v lajfu sveta okrog nas?
kaj pa, če se delamo, da je kaj dejansko tud svobodna odločitev?
da se popravim – a je moč v tem, da se ne zaljubiš?

kora

dejmo rečt, da lahko izberemo, da se zaljubimo.
in da zato nismo antifeministke.
je res, da sem pristranska.
ker sem sveže zaljubljena.
in nočem bit zato antifeministična.
a se je nefeministično zaljubiti v feminista?
ja, vem, kok bljak zveni.

meguza

vsekakor bi moglo bit antifeministično pustit, da ti kurac zjebe življenje.
po drugi strani je pa še slabš, da ti ga zajebe pička.

meni se ljubezen še vedno čuti kot šibkost.
ne rečem, da ni močno met te šibkosti. se pa sprašujem.

klitajmenstra

jaz mislim, da ti življenje zjebe froc
torej kurac in pička skupaj
dobro nas je bog ustvaril
zato da se ohranjujemo kot rod
zajebemo vsakega posameznika posebej
tako da, evolucijsko gledano, je fukanje the altruistično dejanje človeštva, ki v resnici izvira iz želje po lastnem
užitku, torej egoizmu. egoizem, ki na dolgi rok vodi v altruizem. komi čakam, da mi v prihodnosti en fuckboy, ko
me ponesreči zaplodi, to navrže v zagovor.

kora

kot bivši počen kondom naj podprem stališče, da otrok sfuka lajf najbolj od vsega.

klitajmenstra

kdaj si bila bivši počen kondom, Kora? in zakaj zamujam to.

meguza

klitajmenstra, mislim, da je to samo zgodba, kako je prišla na svet.

klitajmenstra

klitajMENSTRA ZAMUJA to.

meguza

js bi čakala
20 let
več
cel lajf
na neki točki začneš čakati idejo
na neki točki si ideja
blazno romantično

ampak po drugi strani bi verjetno pofukala vsaj kakšnega od tistih 108 snubcev
 minotavre in podobne pošasti je treba hraniti
 samo z nenaravno strastjo nastanejo legende
 ampak fuk in ljubezen sta dve različni stvari
 /menda/

kora

baje, kao
 skor 23 let na tej zemlji in še kr težko ločim

naj ponovno citiram boljšo dramaturginjo od sebe:
 »danes sem meso
 jutri bom boljša«

meguza

jutri nisem
 mogoče bi bla pa boljše drevo kot ženska

kaj bi bil človek, če ti je težko biti človek
 postani drevo

lepa

če bi se vse ženske, ki so bile vsaj enkrat globoko prizadete, spremenile v drevo, se nam ne bi bilo več treba bat
 za naš planet
 za izumrtje človeštva pa sigurno

meguza rant

NIHČE NE BI SMEL PISAT Z ŽENSKÉ PERSPEKTIVE, AMPAK S PERSPEKTIVE POSAMEZNIKA ALI DOLOČENE SKUPINE

NIHČE NE BI SMEL PISAT V MOJEM IMENU

NIHČE ME NE BI SMEL IMENOVAT HEROIDA ALI JUNAKINJA
 še dobr, da me ne

klitajmenstra

razen aleksandar popovski

ki lahko vseh 9

imenuje heroide

heroide > junakinje

meguza

NA LJUBEZNI NI NIČESAR HEROJSKEGA

in niti na tem, da se ji izogneš

klitajmenstra

jaz kot romantičarka strongly disagree. ljubezen je dejanje pogumnih ♥

meguza

Kaj pa, če ljubezen samo je in si zaradi nje ne zaslužimo ne takšnih ne drugačnih nazivov?

IN POTEM KRI**meguza**

in potem kri

ker sem ženska, seveda je kri

herojska kri

aja, pizda, heroidska

stojim na trgu republike

wannabe trgu revolucije

prazen trg, z mano samo ta kartonast kolesar, ki čaka na volitve

in zastave, in drogovi, vse plapola

in se neki strga

neki popusti

neki na nebu se me odloč zasovražiti

in se ulije

in lije

sodni dan lije
štirje jezdec apokalipse lije
vse, kar v men vre in se pali in grize in lije
na nebu sonček, oblački
ampak lije
tko kot še nikol v življenju lije

menstra
kaj pa družga

never on time
vedno zamujam, beli zajček z rdečo packo
ampak pizda
v nedeljo
ko ni nič odprt
ko nimam s sabo enga tampona
ko še busa ne dobim v naslednji uri
in dobr vem, da bom mogla pešačit do šiške

so pa lepi oblaki
mal se ne upam premaknit
ker pol bom začutla, kako je vse lepljivo
in razmišljam o epskosti prizora
ene bejbe, ki nepremično stoji sred trga republike
okrog plapolajo zastave
un papirnat protestnik sizifovsko goni kolo
veter piha
bejbiki pa v čevlje kaplja kri
epsko

če ne bi šlo za menstro, seveda
al pa, če bi bla načrtno izpeljana protestna akcija
tko pa je sam
#shame

se prepucavam
fizično in verbalno
kolesarček pa gon
in stojiva sred trga republike

ne zato, ker bi mela nek statement
ker bi bla herojka
ampak ker se še vedno ne upam zares premaknit

kri po nogah
kri po čevljih
kri po duši

#shame

KOT IZ PENE PENISA

klitajmenstra

randomly sem se spomnila na vprašanje, ki ga je meni in kolegici nekoč zastavil najin gej prijatelj ali pa, boljše rečeno, gej sodelavec. kaj je kompliment, ki bi ga najraje slišala od moškega, ki ti je všeč?

meguza

definitivno to, da sem drugačna. only thing i can do. hopefully

kora

fak ne, men je pa najblj gadno, da mi nekdo hoče dat kompliment tko, da mi reče, da nisem taka kot druge ženske ... lajk, kaj mi hočeš povedat, da je neki narobe z biti ženska, al kaj

klitajmenstra

no, moj odgovor je bil, da mi je najlepše še vedno slišati, da sem lepa. kar se mi je zgodilo dvakrat. prvič se mi je to zgodilo med seksom in je letelo na moje telo. gola sva ležala. on na meni, poljubljal me je po vratu, vonjal moja ramena, se približeval ključnici in rekel: »ti imaš noro lepo telo.« in to je izrekel tako, kot da bi me želel pojesti. in debilno je, da je to najbrž vplivalo na mojo percepcijo same sebe. seveda v pozitivnem smislu. ampak še vedno bedno.

Tina Potočník Vrhovnik

drugič se mi je to zgodilo, ko sem stala neke noči na vogalu frančiškanske cerkve in se pogovarjala s svojim dve leti mlajšim crushem (edino ljubeznijo mojega življenja na prvi pogled), ga spraševala, če bo sigurno varno našel pot domov, ker je bil precej opit, morda tudi zakajen, in takrat se je s svojimi nebeško modrimi očmi zazrl v moj obraz, nekaj časa molčal, me gledal in rekel: »lepa si.« (potem je našel pot domov in poslušal puccinija.) mater, da je to eden izmed ljubših trenutkov mojega življenja! in mater, da se bom za vedno spraševala, kako zelo opit in zakajen je bil takrat.

lepa

hočeš iskren odgovor, ampak šment (najprej sem hotla napisat »pizda«, pol »kurac«, pa ugotovila, da ni nič od tega najboljše, zato reje »šment«), ko je ta odgovor identičen tvojemu – lepa si.

zakaj? a ni to plehko?

mogoče je, ampak če tako malo pogledam nase, je moj videz nekaj, o čemer sem najmanj prepričana. če mi človek reče »prijazna si«, »ful si fajn«, »lepo je s tabo«, »smešna si«, »smotana si« (ljubkovalno, seveda!), »nočem, da greš«, »res te hočem videt«, »pogrešam te«, »ne vem, če je kje kakšna boljša oseba od tebe« in podobne, da ne zatavam, haha – no, na vse take osladne reči lahko mirne duše odgovorim »vem, hvala« – ker sem dovolj pomirjena sama s sabo, da si rečem »fak, res sem dober človek«.

če pa mi nekdo reče »lepa si«, ne bom verjela. ker ne verjamem, da sem. in če kdo to misli resno (in itak moram slišat 10.000-krat, pa še ne pomaga), mi pol itak da fuuuul pomeni. ker, kot si napisala, dvigne samozavest.

meguza

kaj pa to, da si pametna? al to sam mene rajca?

kora

ne, ne rajca sam tebe

je absolutno hot, ko tip misl, da sem pametna

(takrat se mi zgodi mal ta kraljica moment

ki ga kinda obožujem

ego pa to

js se tud po malem palim na power)

meguza: vse je power

kora: everything is
about sex, except
sex, sex is about
power

ampak

ampak

mogoč je to sam dons, k mam mal bad body image day

ampak

fak, js bi bla lepa

also known as: obsesije, ki nam jih vcepi partiarhat (obož zatipk, ampak vseen sem mela v mislih patriarhat, partyhard kdaj drugič)

lepa

no, naj delim eno – ne najhujšo prigodo glede tega, ampak tako: mogoče en razlog oz. dogodek, ki bo malo pojasnil moj odgovor. enkrat smo bli s kolegi na enem vikendu in smo igrali neko družabno igro (ne spomnim se, katero, pa je znana! nek activity, samo da ni bil activity, ugl. ni važno). kolega je moral vsaki puncu dat 2 komplimenta (dejmo met v mislih, da sem mela vsaj 10 kil manj kot zdeji). in tam nas je blo pet punc, mislim da. jaz sem bla zadnja, na koncu. in rekel mi je »da sem prijazna« in »da mam dober občutek za glasbo« (al neki v tem stilu) – ful ful ful lepi komplimenti. vsem drugim prej pa, da majo dobro rit, so raztegljive, lepe ipd. in lepa ni vedla, al bi bila počaščena al ne. (ok, ko ji je dan prej en drugi reku, da ima dobro rit, si je mislila »odpeketaj, kreten«, ampak ker nisem nič hotla od tebe, to je pa pol to, ne).

klitajmenstra

ampak fak, ful sem pomirjena, da nisem edina, ki je »plehka«, ker si želi slišat »lepa si«

meguza

mogoče je pa problem, da govorimo o tem, kar si želimo slišat, ne kaj si želimo bit
hočem postat to

in potem hočem, da tip al žena al kdorkol to vidi

in mi to reče

in to je ta kompliment, ki ga hočem

ker hočem, da je res

po drugi strani pa non stop čakam, da mi okolica pove stvari, ki jih nočem al ne morem videt, in me prepriča, da je res

afirmacija

ampak zakaj bi želele afirmirat iluzijo?

js nočem, da mi to rečeš

js hočem, da tvoja izjava to naredi resnično
reci torej, da sem taka – in taka bom

kora

#ideal

Kakšen kompliment si želim slišati od moškega?

Tud od ženske, no. Ne bomo se šli kompulzivne heteronormativnosti.

(zadnji buzzword, I promise)

Meni je bilo vedno priznано, da sem pametna. Bodmo realni, ker sem bla (no ja, al pa sem še, sej ne vem več, kdo sem) piflarka. Tko da je »pametna« edina stvar glede sebe, ki se je lahko oprimem. Na kateri znam bazirat svoj self esteem. (Kar je ekstremno unhelathy, ker me dela v anksiozno perfekcionistko, ki jo je tko strah, da bi naredila napako, da raje ne probava sploh, ampak pustimo podrobnosti.) Zato – ful cenim, če ljudje mislijo, da sem pametna, ampak, kot si rekla, helena, to je tak »vem, hvala« moment.

Ampak lepota ... lepota je pa nekaj, česar nikoli nisem imela, nekaj, kar je blo vedno out of reach in nedosegljivo. Also known as: ponižnost, ki nam jo vcepi patriarhat. Jebeš ponižnost. Ja, vse bomo hejtale to žensko, ker smo jealous bitches, ampak pač, bravo njej!

Lepota je nekaj, kar je pripadalo drugim dekletom, nekaj, za kar se mi je blo vredno posmehovat, če sem sploh poskušala doseč. In ofkors, ker je lepota nekaj nedosegljivega, je tudi tisto, kar si najbolj želim. Tudi jaz sem plehka in patetična in sad zagrenjena grda plain brezvezna banalna in vse ostalo. Mogoče tudi zato, ker družba okrog mene od nekdaj tako ceni lepoto. Od majhnega se spomnim, kako ljudje okrog mene, mami fotr babice dedki strici tete učitelji sošolci random folk na ulici, da o medijih sploh ne začnemo, komentirajo ženske in njihov videz. Ne vem, a samo js živim v kontekstu, kjer sem za 20. rojstni dan dobila kremo proti gubam, kjer od malega poslušam, naj se ne mrščim, ker se bom postarala, kjer poslušam stavke kot »Sej lepo, da si pametna, ampak to ti ne bo nič pomagal, če nisi lepa« ali »Poglej njo, kako je luštna, kaj pa ti delaš sama s sabo?«, ampak tudi če je to zgolj moja realnost (ni, ampak), no wonder, da sem ponotranjila vse. In sem najprej, ko so se sošolke delale norca iz mene, ker sem bla drobcena in suhcena in pri 12–13-ih edina še brez jošk, hotla več oblin in večje joške. In potem so mi zrastle joške. In so se sošolke kr naenkrat delale norca iz mene, ker sem imela prevelike joške in bla preveč debela. (ženske žremo ena drugo. ker nas, seveda, v to spodbuja patriarhat.)

(najstnice so kruta bitja. najstnice so divje zveri.)

Skratka, da skrajšam. Ker če bi šla čez vsak svoj insecurity in vsako tovrstno ironijo, bi bli tu do konca časa.

Vedno si želimo tega, česar nimamo.

Zato: fak, js sam hočem, da moški, ženska, s komerkoli že pač sem, iskreno misli, da sem lepa. In mi to pove.

Če sem iskrena, to je understatement. Želim si, da bi v tistem trenutku mislil, mislila, da sem najlepša. Da sem

čudovita. Ne samo, da sem seksi, da sem najbolj seksi, da občuduje to, kar jaz obsojam in kar družba označuje za pomanjkljivosti. In da mi *to* pove. Iskreno.

(lol, visokoteče želje, nič čudnega, da bom vedno razočarana.)

meguza

Najbolj bedna pohvala, ki jo realno cenim, kadar jo slišim, je: kok si ti suha. Po mojem sploh ni pohvala. Ampak my mind gre: *mission accomplished*. #shame

klitajmenstra

meni je to glavna frustracija, ki jo loh slišim.

kora

#shame, rečem, in v istem trenutku glas v moji glavi šepeta, #goals.

#solzica.

Tudi če tega nikoli ne bom verjela. Komplimentom o lepoti (to zdej zveni, kot da jih dobivam ful – lol, ne) nikdar nisem znala verjet. Ne vem, kaj bi blo potrebno, da bi se počutila lepo. Da bi sprejela svojo flat rit in saggy joške in odvečne kile in mozolje in gube in znamenja in dlake in vse ostalo, kar izdaja, da sem človek in ne (pol)boginja.

meguza

Tud takrat bi blo vsega pol premalo.

kora

Vse, zaradi česar bom zmeraj v najboljšem primeru Ojnona. Vse, zaradi česar bodo Parisi tega sveta vedno raje izbrali božansko Heleno.

(jebeš Parisa

ampak tudi

jebeš Parisa

if you know what I mean)

Mogoče se samo preveč zavedam realnosti. Imam premočen občutek za realizem. Tudi če to ni moj stil. Tudi če od njega hitro zaplavam.

(želim si pobegniti iz realizma

ampak tudi

ponižam se (samo)refleksivno.

Judita Židar, Tanja Ribič, Veronika Železnik

Mogoče vse ženske hočemo bit lepe Helene.

Mogoče nas družba okrog nas in moški pogledi, ki jih vse od vstopa v najstništvo čutimo na svojih telesih – in katerih odsotnost prav tako čutimo, jebiga –, pogojujejo in vzgajajo v to, da hočemo bit lepe Helene.

Mogoče sem pa samo plehka prasica.

Krvoločna prasica, ki si želi smrti, povzročene v mojem imenu, ki želi imet obraz, ki bi v vojno poslal tisoč ladij, ki si želi, da bi od moje lepote tekla kri.

Morda pa bi bilo bolj v mojem karakterju biti Meduza.

meguza

Meduza je lajf. Sam da sem jaz obratna Meduza. Če me pogledaš, skamnim. Moje »srce« al karkol je tam namest možgana, je ob vsaki možnosti bližine bolj kamen. Bi povedala še kaj več, pa ne gre.

LEPA

lepa

nisem vsega prebrala, ker se bojim, da bom kopirala vaš stil
no, itak smo že tolko prebrale ena od druge, da je to malo smešno
ampak dovolj prebrala, da mi je jasno, kaj je glavna tema – tipi, vse okoli nas
jaz pa razmišljam o svojem imenu
o svojem kurčevem imenu
in tem, kako sem ponosna na svoje ime
ker se pač izogibam, ane
ker se že predolgo izogibam
in se bom še naprej tako uizi izogibala
je bi ga
ne morem (več) zaupat
ali boljše – nočem
zato, evo – nekaj o najlepšem imenu na svetu

Vojna v imenu imena

Helena.

Tako lepo ime, a ni?

Ljudje velikokrat ne marajo svojega imena

Jaz ga obožujem

Helena

Grška Helena

Špartanska Helena

Trojanska Helena

Tako mogočno se sliši

Močno

Ne more bit vsak Helena

Ponosna na svoje ime

Hvaležna za svoje ime

Včasih je sicer malo čudno

Če ga neštetokrat izgovarjaš zaporedoma

[illegible]

Čudno

Ali če ga slišiš, ko te nekdo pokliče ali v tvoji prisotnosti nekdo reče »Helena«

Je tudi čudno

Kar se sicer malokrat zgodi

Ljudje malokdaj rečejo »Helena«

Verjetno zaradi velike teže imena, pomena imena

heli, hela, helenca, helga, helipeli, leni, neli, helgunja, helunjaša, helkulja, helička, helenčika, lenčika, lenca, helka, hélēna

Vse, samo Helena ne

(me ne moti, btw

kjut je)

Ampak zato je toliko bolj čudno, ko kdo dejansko reče »Helena«

Pa tudi malo »staro« je to ime

Med letoma 1961 in 1980 se je v Sloveniji rodilo 2788 Helen

Med letoma 1991 in 2020 339

Večina Helen je danes starih nad štirideset

Fino

(me ne moti)

Čudno ponosna sem na Helena

In od vedno povezana z Grčijo, tako, na višji ravni
Še nikoli ne bila tam
Me pa vleče čudna sila
Antični grški teater
Grška mitologija, ki me še čaka na polici
Nerazložljiva spiritualna povezava
Razlog je zagotovo moje ime
Lepo ime
Mogočno ime
Ime, ki je znano vsem
Ime najlepše
Ime krivke
Ime prešuštnice
Ime kao povzročiteljice trojanske vojne
Grška Helena
Špartanska Helena
Trojanska Helena
Lepa Helena
Moj najljubši »lik«, itak
In moj vzor, itak
(upsa!)

Ona je Lepa Helena
Potem sem tudi jaz *lepa* Helena
Samo da nisem
Nikoli bila, nikoli ne bom lepa Helena
Najlepša pa sploh ne
Helena res ni pogosto ime
Na Obali sploh ne
Na celi osnovni šoli – edina
Na celi gimnaziji – edina
Ni težko povezati imena z obrazom
Ker Helena res ni pogosto ime
Helena

Lepa Helena

Ne.

To nisem jaz

To je moja sošolka

Profesor ji v drugem letniku

(kar pomeni, da nas gleda že dobro leto)

reče »Helena«

Sošolka se zdrzne

Ona, lepotica, že noče bit zamenjana z mano

Na njenem obrazu gnus, da ji je sploh rekel Helena

Mene pa tudi zaboli

Ker nočem, da je moje čudovito ime povezano z njenim karakterjem

Njen gnus in moj gnus se mešata

Popravi ga, da ona pa ni Helena

»Joj, oprosti – spominjaš me na Grško Heleno, na Lepo Heleno, zato«

Klita jmenstra: tale profesor bi bil danes že ovaden, haha

lepa (nadaljuje): Njena reakcija da vedet, da nima pojma, o kom profesor govori

Jaz ne bom nikoli lepa Helena

Ona bo

Fino

(me moti)

Ampak prav

Sprejmem

Grem dalje

Lepa Helena

Pardon, samo Helena

Jaz sem Samo Helena

(naglas na O, da ne bo pomote)

Samo Helena, ki od nekdaj čuti posebno vez z Lepo Heleno

Samo Helena, ki je in vedno bo na strani Lepe Helene

Ja, samo zato, ker si delita ime

Je Lepa Helena kriva, da je Paris Afrodito razglasil za najlepšo boginjo?

Je Lepa Helena kriva, da je Paris zapustil Ojnono?

Je Lepa Helena kriva, da se je zaljubila in pustila svojo devetletno hčerko Hermiono?

Je Lepa Helena kriva za desetletno vojno med Špartanci in Trojanci?

In Samo Helena si, seveda, malo predstavlja, da se je velika vojna zgodila tudi zaradi nje, ker je tudi ona Helena

Samo Helena si predstavlja, da sta se dva moška deset let bojevala zanjo

#feminizem

Samo Helena se zaradi tega počuti bolj pomembno, počuti se, da je naredila nekaj velikega v življenju ...

Samo zato, ker ji je ime Helena

Samo Helena bo vedno na strani Lepe Helene

no, bolj tako-tako spisano

ampak vsaj nekaj je

MESINÐER

Sreda, 22.56

meguza

ej, a maš ti fanta?

lepa

hahahahaha

meguza

eva misli, da maš fanta

lepa

a maš koga v mislih?

meguza

baje si bla zadnjič v mgl z nekom, ki ti je zelo blizu

lepa

ne, ne, srečno samska

*** je bil

meguza

se mi je zdel

no, ona vaju vidi skp

lepa

jaz tudi

če ne bi bil gej

meguza

škoda

lepa

škoda ja, al jebat ga

ne bomo objokovali

meguza

cuz lepa helena je catch

lepa

a nehaj dej haha

mislim, da ni škoda v smislu, da mam res res dobrega prijatelja

meguza

prijateljstvo js ful bolj cenim

lepa

enako!

meguza

ampak čist mal škoda.

zanj.

lepa

MEGUZA, STOP IT

meguza

ma ne, zadnjič sem te na predavanju gledala, neki si se zamislila, in sem si prav mislila, kok maš lepo faco

lepa

ne znam hendlat tega

meguza

neki si se zamislila in sem bla prov – o najs!

lepa

sploh zdej, ko si prebrala v dokumentu reči

meguza

sori, ne bom več. sam treba reč, kar mislim

lepa

sej cenim ful – hvala!

ampak samo povem, da se ne znam odzvat na tole

Julita Kropec

44

meguza

ok, ni treba

lepa

meguza

mwa

EN DOBER FUK

lepa

vse, kar bi rada ta trenutek oz. v naslednjih dneh, je en dober dejt al fuk al pač neki

moj urnik – kdaj imam fraj:

ponedeljek: med 16.00 in 19.00

torek: do 10.00, med 14.00 in 15.00

sreda: do 10.30, med 13.30 in 15.00

četrtek: do 10.00, med 13.00 in 14.15

petek: po 20.15, ampak to sem že zmenjena

sobota: po 20.15

kora

... pa kako ve seksate

ok ne, sej quickie se bi dal res med enim odmorom speljat

#podpiram

js bi totalno kdaj seksala na faksu – še nisem

pač avanturica

čas se izteka

meguza

Sediva gor v klubu. In me gleda.

Sva se že mela. Ampak ne tok dobr.

In me gleda. In: A greva na wc?

Sej bi znal bit fun seksat na faksu. Avanturizem.

Ampak ne s tabo.

Moralna zmaga al zamujena priložnost?

lepa

se pa potem vprašaš ... a bo *to* moje življenje?

in si odgovoriš »upam«

upaš, da kaj – bo al ne bo

»upam«

ker samo upam ... ne vem, kaj upam. upam pač

da bo *to* moje življenje in da ne bo

in kolikor hočeš nekoga, da z njim deliš teh par ur na dan, ki jih imaš fraj, se tudi vprašaš, a res hočeš še eno

»odgovornost«, iz katere mogoče potem pride še ena večja odgovornost in še ena in še ena

nočeš

hočeš

upaš

na koncu nam ostane samo upanje

upanje

da bom enkrat pogruntala, kaj bom

ojnona se ne bi smela sekirat – bit bi morala srečna, da se je rešila nezvestega tipa

hermiona lahko mirno sovraži svojo mamo in ne živi v stalnem krču, da jo bo zgubila, ker jo je že – pri devetih letih lahko bi zapisala za vseh 9 junakinj, ne bom

no, ugl., moj point: imam zaseden urnik, zaseden s samimi lepimi rečmi, z rečmi, ki jih hočem delat, z rečmi, kjer delam s čudovitimi ljudmi ... ni mi muka sploh.

ampak še vedno nekaj manjka – hecno. kurac manjka. mogoče si moram enega prišit, pa se bom potem počutila izpopolnjeno in žvela srečno do konca svojih dni. a moški živijo srečno do konca svojih dni?

ampak, kako naj bo moj cilj v življenju karkoli drugega, če sem bila kot majhna punčka, ki sploh še ni razumela koncepta ljubezni (ker zdej kao ga), obkrožena s pravljicami, kjer je ženska izpopolnjena ob stavku »in žvela sta srečno do konca svojih dni«. kako naj bom srečna, ker dobro furam 3 projekte hkrati, faks in še kaj zraven, če pa tega v otroštvu nisem videla kot uspeh, ki ga ženska lahko doseže. če sem okužena z idejo, da bom na cilju, ko bom spoznala »princa na belem konju«, ki bo absolutno perfekten in najboljši človek na svetu, nesebičen, zlat, ustrežljiv in mjaw mjaw. stop. bulšit. to ne obstaja. ampak nekako iščemo to v drugih ljudeh. slabo. cele generacije žensk so uničene zaradi tega. zadovoljijo se z nekim povprečnim tipom, ki jih slučajno napumpa in pol *morajo* bit skupaj in ostat skupaj »nesrečni do konca svojih dni«. res to hočemo!

in kar naenkrat sem se počutila odgovorno. tako res ful odgovorno, da svojo skoraj šestletno sestrično zaščitim pred tem bulšitom. skoraj raje serijska morilka s ciljem, ki ni moški, kot »poročena-vesela«. tako da poleti – ko bom osvobodjena tega natrpanega urnika – beremo zgodbe uspešnih žensk, ki so ljubezensko življenje postavile na stranski tir, da bi nekaj dosegle. da vidi, da je lahko uspešna in je njen cilj biti dobra, v čemerkoli bo pač delala. otrokom bi bilo boljše pripovedovat zgodbe o grških junakinjah, ki tragično končajo (zaradi ljubezni), kot o princeskah, ki dočakajo princa na belem konju.

ampak še vedno bi želela, da nekdo ta trenutek potrka na moja vrata in reče »pridi, gremo« in ne bi vedela, kam. pa ne Povodni mož in Urška varianta. ampak tako, da bi se znašla z njim (ja, njim in samo njim) na neki jadnici sredi poletja, kjer bi bilo ful vroče, ali pa v neki koči v gorah, kjer bi bilo tudi ful vroče, ampak zunaj sneg. še vedno si to želim.

jebene pravljičice.

lepa

to je ta paradoks – ko si stalno govorimo »ne rabimo jih«, »lahko brez njih« ipd., pol pa so oni glavna tema naših pogovorov. tudi tukaj. če jih je premalo, govorimo o njih, in če jih je preveč, govorimo o njih. glih prav jih itak nikoli ni.

ok, sej ne, da smo vzgojene v ta svet, ampak to malo ni več izgovor. če se zavedamo, dejmo kaj spremenit (HAHAHAHAHA HAHAHA HAHAhahaha haha ha ha ha ha)

in evo – moja sprememba, moj odmik od moških (ki v resnici ni sprememba in ni odmik, ampak ajde – vsaj korakec) imamo to bogo Hermiono

(btw, sploh nisem vedela, da je to grško ime. (upsa!) Hermiona je pač v triu s Harryjem in Ronom. kako je ženska reprezentirana v tem triu? po spominu bi rekla, da super, ampak ne upam. moram še enkrat preverit vsebino)

meguza: hermiona v HP knjigah je super. Sicer si s čarovnijo skrajša predolge sprednje zobe, ampak to je že druga debata

lepa: no, imamo to bogo Hermiono, »bogo« zato, ker jo je zapustila mama

pa dajmo na tem mestu razlog, zakaj jo je zapustila, zanemarit ... no, ne moremo ga popolnoma zanemarit, ampak zdaj je važno zgolj to, da jo je zapustila.

in tukaj se lahko odpre vprašanje mama vs. ženska. ker, recimo, Lepa Helena je sledila sebi – šla je, ker se je zaljubila v Parisa (pa pustimo, koliko je to res pa koliko ni – jaz sem si ustvarila to romantično zgodbo in ji slepo verjamem). odpovedala se je temu veličastnemu nazivu »Mama« in sledila svojemu srcu. a je v tem kaj slabega? koliko očetov je šlo ne vem kam. naredijo otroka in puf, izginejo. pa je to kar nekako sprejeto v naši družbi. folk skomigne, reče »eh, kaj češ – moški pač« ali »kaj si pa drugega pričakovala« in je skoraj samoumevno, da gre on oplojevati druge ženske ...

meguza: Odisej, npr.

lepa: potem pa to naredi ženska in je cel problem. je »čudno«, je »neodgovorno«, taka ženska je sigurno »bolna, nora, zmešana, histerična ...«, you name it.

o tem sem zdaj, v zadnjem času začela razmišljat ... čisto s te perspektive, da [postajam/sem (???)] odrasla oseba. ker kot otrok svoje starše vidiš in kot junake in kot ljudi, brez kakršnihkoli nagonov. potem pa začneš malo kalkulirat, koliko so bili stari, ko si se rodila, pa gledat sebe pa se spraševati, kako bi bilo, če bi zdaj imela jaz otroka. ker ... si človek! človek kot tak. mamo pa najprej dolgo vidiš samo skozi oči otroka, in to ni človek kot tak. ima pa ta mama – ki je v resnici človek sam zase – glih tako svoje želje, ki jih s prihodom otroka navadno potlači (kdo bo če ne skrbel za otročke?). in potem je ta mama velikokrat nesrečna in svoje frustracije prenaša na otroke. in kar naenkrat mama postane sinonim za žensko, ki ni (iz)živela svojih sanj. uau. in po vsem tem imamo (si vzamemo) še pravico obsojati Lepo Heleno? ki se itak v prvi vrsti sigurno ni hotela poročiti z Menelajem (spet moja interpretacija, da ljubezenska zgodba med Parisom in Heleno izpade še toliko bolj pocukrano). vzamemo si pravico obsojati Lepo Heleno, ki je sledila sebi. ampak prav je naredila. ja, ok, ustvarila je še enega zatravmiranega otroka, ampak Hermiona bi bila v vsakem primeru zatravmirana. že zato, ker je ženska grške mitologije.

kora

Vse ženske v grški mitologiji so tako ali tako moški konstrukti. **meguza:** vsi smo konstrukti skoz,

Moške fantazme.

paradox družbe

kora: tru

Ki so neke nedofukane mozičke preganjale v (mokrih) sanjah

ali pač nočnih morah.

Zato je vse to, cela ta kvazifeministična reinterpetacija skozi prizmo moderne družbe ...

hja, mal zelo konstrukt sama po sebi.

#podpiram

ampak also

konstrukt.

STARO NA NOVO O VREČKAH

klitajmenstra

lih sem se v enga na staro novo zalubla.

ampak po mojem kar na novo.

na novo zalubla v režiserja

#feelingfresh

Jernej Gašperin, Julita Kropec

meguza:

Kva pa je z Mescem???

klitajmenstra:

najprej je vžsel

pol je pa tut zašel

imam pa tut en trač o ***

meguza: O kerem *** pa?

klitajmenstra: jaz samo pazim na dramaturško nit

meguza: Dobr, njega mam js čez #tinder

klitajmenstra: plis, pejta na dejt ♥

meguza: Ni šans, ker mi ni dal niti vrečke od tsd

lepa (za kontekst: ura je 23.00 – prva stvar (z izjemo jabolka), ki jo danes jem – burek od 14.30 – sem se morala ločit od njega za pridet do tipkovnice): ugli., folk, ki je samo neki bral (ok, ne bomo podcenjevali, ampak) – so brali pa delali bralke za prejšnji tsd, so dobili vrečke, jaz in kora in *** in *** smo imeli gostovanje (sicer agrft, ampak vseeno) in nismo dobili vrečk. pa kr lepe so bile :(

kora: ej, fakof, midve nisva kljub gostovanju s predstavo dobile nobene faking vrečke od tsd

tko da cockblockamo *** že zato

meguza: tko da naj se jebe sam

kora: even better sploh ne

naj neha iskat 20-letnice na tinderju

meguza: po tej logiki mormo me nehat iskat 40-letnike

ne vem, zakaj bi primernost odnosa predalčkal na podlagi let

na podlagi dating appa, mejbi

razen če shame-aš dejstvo, da ma tinder človek na poziciji

also, ni moj stil

kora: ponavad je moj #ups

klitajmenstra: moj stil je realizem

kora: ♥ moj pa ekspresionizem, dejmo se predalčkat
ampak breakamo vzorce pa to

meguza: pač ajde, lasje ma ok

klitajmenstra: meni so pa te lasje res fuj. dejte mi lukija.

meguza: bljak

lepa: meni so dolgi lasje turn on, ampak *** ne

kora: same

pravega moškega

boljš siv kt lasat al kaj

in boljš siv kot plešast

in boljš siv kot vampast

meguza: pač definitivno lasi > ne lasi

klitajmenstra: agree

kora: bom modro, a veš, lol, tiho

klitajmenstra: obož ta joke ♥

lepa: hahaha, kora, ampak to je stil njegov!

klitajmenstra: ej, ful se dobr o tipih pogovarjamo. ♥

meguza: btw, ful nismo nič boljše

BARABE

lepa

also

kaj je s tem »lepe punce ljubijo barabe«?

odpiram debato

klitajmenstra

samo profil tipa baraba lahko do konca ljubiš.

seveda tukaj iz mene spet govori romantičarka. večna. (LIK)

ostajaš na večnem zaljubljanju.

ker se ti konstantno izmika.

kot premica

ki gre v neskončnost
 ker tisti, ki ni baraba
 se ti ne izmakne
 nisi več zaljubljen
 ni baraba
 je kužek
 nisi zares zaljubljena
 zakaj pa lepe punce?
 lepe v dušo
 te, ki se zaljubljajo in raztreščijo in grejo
all in
 vsakič znova in reskirajo svojo dušo in njeno lepoto
 reskirajo lepoto duše
 saj jo srčne rane lahko izpričijo.
 in te lepe punce
 nočejo kužkov.
 zato ljubijo barabe.

kora

to je nek kliše
 spet
 lepe ženske ljubijo barabe, lepe ženske se na koncu filma zaljubijo v piflarja, ki so ga prej zavrnile, ker so ble stuck
 up bitches, ampak pol jih kurac pozdravi, lepe ženske ljubijo average moške, lepe ženske so nagrada za average
 moške, always
 lepe ženske so lepe Helene
 in average ženske
 ...
 smo zagrenjene feministke.
 Average ženske smo Ojnone.

meguza: nobena noče bit ojnona.

KRALJICE

klitajmenstra

vem,
da smo rekle,
nič več režiserjev,
ampak jaz sem se zaljubila v ***.
tko, intelektualno zaljubila.
če me kdo intelektualno rajca,
pol je to ***.
also tud edini, s katerim bi si želela delat.
če bi šla še kdaj na asistenco,
bi šla k njemu.
ker obvi za svojo dramaturginjo me najbrž ne bi vzel.
pa niti si ne bi upala.

meguza

Jaz ne morem fukat z nekom, ki me ne privlači intelektualno.

klitajmenstra

jaz sem imela dva ljubavnika,
za katera ne bi rekla,
da sta me intelektualno rajcala.
vsaj ne, da je bil to primarni rajc.
(sta pa bila oba zelo šarmerja in kekca. kekec mislim, da pri meni zelo prođe. to je profil ron weasley. mogoče bi morala uporabiti izraz rožle, in ne kekec.)
bil je to najboljši seks.
mogoče zato, ker sta me res častila.
mogoče sem se počutila čaščeno in kraljico,
ker sem vedela, da sem intelektualno nad njima.
čeprav sem to poanalizirala šele zdaj.
takrat se s tem nisem ukvarjala.
mogoče je pa zato bilo najboljše.

ker se ni zacopal racio ego.
fak, je to zajebano.

lepa

danes sem sanjala, da sem kraljica
da sem kraljica in da živim v gradu
bil je to lep, ogromen grad (??)
itn.

slabo, da ne znam, enkrat sem znala, potem pa je prišla korona in sfukala vse, tudi moj spomin

klitajmenstra

nočem zdaj zbuditi tvoje paranoičnosti,
ampak dokazal so,
da so nekateri, ki so preboleli korono,
res imeli sfukan spomin.
sam dokler samo spomin sanj,
te nima kaj skrbet.

kora

korona sfukala vse
tudi spomin
tudi koncept biti kraljica

meguza

kraljica rabi podanika
da je kraljica
nočem fukat nekoga, ki se postavi pod mano
preziram ljubimce, ki me častijo
avtomatsko padejo za ene par stopničk
nisem kraljica
ne me tretirat tko
ker nočem bit
ker nisem perfect

klitajmenstra

pa sej to, da si kraljica, ne pomeni, da si perfect

kora

ampak to, da si kraljica, pomeni, da ljudje pričakujejo, da boš perfect
pomeni, da moraš bit perfect, ker če ne, razočaraš ljudi, ki te častijo

meguza

Točno.

klitajmenstra

no, saj, oni te naredijo perfect. ti ne rabiš bit. pol ko fantazma zbledi. pol pa piči dalje. najbolj, da kar oba ali obe.

meguza

ne me idealizirat
ne mi dajat vloge, ki je nočem
ki si je ne želim
ne me spreminjat v top intelektualko
al pa dramateso
al pa pesnico
al pa beauty queen
ne mi dajat svoje projekcije
ker te bom razočarala
ker bom vedno razočarana
če pričakuješ, da sem top al pa low
nikol ne bom taka, kot me hočeš
nikol ne bom taka, kot me vidiš
zato me pust pri miru
in nehi pričakovat
in nehi častit
in me ne glej
ne kot možgan, ne kot meso
sam ne se me dotikat

Mirjam Korbar

sploh

na koncu je to vedno zaključek

ledena kraljica (#frozen)

sama

varna

pred razočaranjem

kora

težko je bit kraljica

težko je bit na piedestalu

zadušljivo je

utesnjujoče

ker potem ne smeš past

ker je padec preglobok.

meguza

jup. jup. jup.

No, konc koncev si tud Snežna kraljica ukrade fanta ...

kora

Poudarek na ukrade.

meguza

Moč je najs. sem se igrala s tem. moč je, ko se lahko spomniš narest karkol, in te bo ubogal. in ti sledil. in se obrneš in nardiš neki družga. in se, če hočeš, poščiješ na tla in bo fascinacija. in boš kraljica. in lahko udariš, spizdiš, ukazuješ, ljubkuješ. karkoli. Moč v esenci. All eyes on me.

Kaj maš od te moči, da obračaš tipa levo in desno po najmanjšem impulzu? Mačka. To maš. Moralnega mačka in skoraj hujšega mačka od pijače. da te niti pacifik ne more streznit. in blackout. in potencialno frenda manj. ne vem. ampak ne maram bit taka kraljica. čeprav neki ledenga v men v tem blazno uživa. samo nisem to. če bi hotla kužka, bi ga posvojila.

klitajmenstra

mislim, da si to kraljico razlagava drugače.

ne bi rekla, da sem si kogarkoli podredila

ali pa mu karkoli ukazala

on je enostavno vedel

sam od sebe

kako izpolnit mojo željo

še preden sem jo artikulirala

meguza: aaa, ideali popolnega empatičarja

kora: ki kot vsi drugi ideali ne obstaja

klitajmenstra: (morda pa ga je o tem pred mano poučila kaka druga ženska. hvala ji. ker porniči ga niso. medklic: včasih gledam porniče samo zato, da analiziram reprezentacijo ženske. zaenkrat sem naletela samo na dva, ki sta mi bila všeč v tem oziru. eden japonski, drugi pa je vpeljal šanti šanti yoga guru vibes. tako da zahod ... shame on you)

kora: porniči medklic, obož

klitajmenstra: tako da mislim, da ga nisem dotolkla

in tudi s tem, ko meni pride

ne bi rekla, da je on dotolčen

mislim, da oba dojameva

da sva takrat oba zmagala

in tudi, ko njemu pride

sva oba zmagala

meguza: skratka, ideal. ampak jaz vedno iščem ta gnilo stvar v idealu.

kora: Ena depresivna statistika: razlike v pogostosti orgazma med spolnim odnosom po spolnih usmerjenostih. Študija: reprezentativni vzorec populacije so vprašali, kako pogosto jim med seksom pride. In potem šteli, med drugim, koliko odstotkov oseb posameznega spola in spolne usmerjenosti je odgovorilo, da jim med seksom pride vedno ali skoraj vedno.

Največkrat so, da jim pride vedno ali skoraj vedno, odgovorili, surprise surprise

heteroseksualni moški (95 %),

sledijo jim

homoseksualni moški (89 %),

nato

biseksualni moški (88 %)

primerljive so tudi še

homoseksualne ženske (86 %),

potem pa velik prepad do
biseksualnih žensk (66 %)

in, čisto na koncu, čisto na dnu,
heteroseksualne ženske (65 %).

Fak, kok depresivno.

Zato pa so dragoceni raznorazni mladiči, kralji in kmetje, ki vejo in znajo, kaj in kako.

Ki so jih morda druge ženske pred mano naučile, kaj in kako.

Ki najdejo klitoris.

Klit-oris, Klit-ajmestra.

Klitoris, kraljica.

(Kanaka tudi pravi, da ji z bratom ne pride. #shame. Zanj.)

klitajmenstra: in to, da se jaz počutim kraljica

ne pomeni, da je on kmet

(če uporabim šahovske figure)

to kvečjemu pomeni, da

kralj in kraljica stojita drug drugemu ob boku

zame je to, da sem kraljica.

ker če me pali

je on zame itak že kralj

meguza: tvoja kraljica je samo tam, kjer je tudi kralj. moja kraljica vlada sama.

Kok ma kraljica moči, če je zraven kralj? Odvisno, a gledamo v zgodovinskem ali metaforičnem kontekstu.

klitajmenstra:

za moje hormone je kralj

ne glede na to,

kaj si moj intelekt misli

o njegovem intelektu.

prišla sem do sklepa, da me najbrž res lahko palijo mimo intelekta. in prišla sem do vprašanja, ali me mimo njihovega intelekta pali lastni intelekt in sem tud zato kraljica za tist moment v lastni koži?

obožujem to živalskost. če je to živalskost? ali je poprej omenjeni obrat ega. (nimam enoznačnega odgovora)

je pa tuki vprašanje,

kaj je na kratki

in kaj na dolgi rok.

za na dolgi rok,

če razmišljam racionalno,
 ne da bi govorila iz prakse,
 ker tam do dolgega roka še nisem prišla,
 bi rekla,
 da najbrž rabim ob boku nekoga,
 ki je
 sopotnik – intelekt,
 tudi moja najdaljša romanca
 je mogoče temeljila na tem.
 med drugim je rekel,
 da mu je vseč moj možgan.
 jaz pa sem njega hotla ujet samo zato,
 ker me je nekoč napalila ena njegova predstava,
 oziroma ne, igralec v njej,
 ampak je bil igralec geji,
 tako da mi je pol ostal samo še režiser.
 also pravkar ugotovila,
 da me potem nikoli več ni napalil noben igralec
 in tudi nikoli nisem zares bila z igralcem.
 vsaj ne, da bi šla do konca.

kora: ne priporočam
 zelo zelo ne priporočam
 ne vem, če je worse kot režiser sicer
 meguza, ti si sprobala oboje, potrebujemo tvoje pričevanje

meguza: čaki, od kdaj sem pa js najbolj razgledana na tem področju? Hmm ... mejbi bi moj nickname mogu bit Afrodita.

Ja, primerjava režiser – igralec je drgač zelo zanimiva tema.
 Ampak v bistvu je res odvisno od vsakega posameznika.
 Tko kot ne moreš dramaturginj v isti koš metat.
 Drgač pa lahko postrežem z malo statistike.
 Razmerje režiserji : igralci je 3 : 2.
 Razmerje orgazmov 2 : 0.
 Tako da režiserji statistično zmagajo.

Tjaša Železnik

Priporočam pa nikogar. Ker work and love don't mix.
Ne glede na to, kok se nam paše mixat ;P

Vsi pa palijo na moč – hot mi je, da sem režiser, hot mi je, da sem glumac,
kaj naj rečem. Men je tud hot, da sem pisateljca.

klitajmenstra:

mogoče pa imam kraljica – kmet sindrom?
in res hočem samo kralja?
pa še tega kralja se morda ne da
objektivno definirat.
objektivno kot subjektivno objektivno, seveda.
da bi sama pri sebi ustvarila subjektivni kriterij,
ki bi v mojem vesolju bil dogma
torej objektivni subjektivni kriterij.

meguza:

nočem bit še js ta
ki loh dotolče človeka
Tko vizualno velik stvari prođe, ampak mora met možganček.
Zato se je zgodil režiser št. 1
pa režiser št. 2
pa zato se režiserja št. 3 in 4 nista :P
Mejbi je moja seksualnost vezana na možgane.
Ampak da se ne bom slučajno precenla, raj ne rečem tega.
Sam škoda, da na to ni vezan tud orgazem.

klitajmenstra:

also a veš, če si kot dramaturginja želiš delat z nekim režiserjem ...
pač ker te navdihuje,
ker se pališ na njegov intelekt,
a samo meni takoj tle zraven diši,
da se ženska pali na muškarca

INTERMEZZO

afrotita: na koncu vedno postanem banalna

banana

banananjam

jebiga, pa je res res

klitajmenstra: ne moreš uletavat s petim vzdevkom, ker pol mislim, da imamo vsiljivca. prosim, razkrij svojo anonimnost. hvala.

afrotita: ugibaj

klitajmenstra: vedla sem že skoz!

meguza: he he he

WORKPLACE – WORKPALACE

klitajmenstra

kdaj je dramaturgija postala ženski poklic?

in kako bomo ubranile renome!

kora! back me up!

kora: feminizacija dramaturškega poklica se je zgodila istočasno, kot je upadel respect dramaturškemu poklicu
nekoč so bili oton župančič, andrej inkret
velika imena veliki kritiki veliki dramaturgi
veliki umetniki

ki sedijo v dvorani v črnih turtleneckih z zamišljenim izrazom na faci

klitajmenstra: režiserji so sfejkali turtuleneck od dramaturgov.

kora: režiserji so tud intelektualizem sfejkali od dramaturgov.

klitajmenstra: mogoče se bo spet pojavil poklic dramaturga z vzponom režiserk. rajić dela s hrs pandurjem.
ramšak marković dela z marković ramšak. ok, starina ima tipa. ampak ta grupa je klasa zase. mogoče tudi žensko
ego ne prenese sodelavke dramaturginje. oziroma na podlagi izkušenj lahko to hipotezo enkrat potrdim. no, lahko
jo tudi dvakrat ovržem. še dobr. če me še kdo kdaj vpraša, zakaj me ne zanima režija, bom rekla: zato, ker mora
kdo sposoben ostat tud dramaturg.

kora: kt tista fotka lukana iz študentskih let, ki je nalepljena na steni v 5. nadstropju stare nove stavbe na trubarjevi kamor smo zdaj izgnani dramaturgi.

pardon, dramaturginje.

ker, dejmo preštet.

na drugi stopnji – 1 od 6 je tip

na prvi stopnji – 3 od 12ish (ne vem, če sem prav preštel)

in vsi bežijo

postajajo Režiserji

gledališki, filmski

in ostajamo – dramaturginje.

Deklice.

Junakinje.

Kao.

Ki bomo branile čast tega poklica.

Kao.

jaz sem hvaležna, da obstaja eva mahkovic, ki je s svojo persono opozorila tudi na poklic dramaturginje in ga pravzaprav spromovirala. da že 15-letniki (more like 15-letnice? here we go again ...) vedo, da ta poklic obstaja. ♥

kora: no, sej lahko gremo pa tud tja – da višje ko greš po hierarhiji, bolj pa so tam še vedno ti dramaturgi v črnih turtlenečkih. Profesorji, moški spol: 3 : 5. In profesorici ...

Jaz zavračam tezo, da moraš imeti moža in 2,5 otroka, da si kot ženska izpopolnjena.

Ekstremno zavračam.

Ampak.

Če se ozrem po svojih profesoricah kot potencialnem modelu za to, kdo bi lahko bila čez 30 let.

Pizda, js nočem bit to.

klitajmenstra: *Same.*

lepa: Podpišem.

OFF TOPIC

meguza

ok, mejbi je to že off topic, ker je ta chat zašel v neke privat vode, ampak speaking of gledališki list ...

men je Fedra ful carica. Naša Fedra, ne mitološka Fedra. Fedra, ki pri svojih skoraj 60-ih zapeljuje in zapelje »mladega« Hipolita. Fedra, ki ma strast in ki hoče samo strast in ki jo boli kurac za ljubezen. Fedra, ki te vzame in

prevzame in ki gre čez to basic človeškost in vsa pravila. Fedra, ki se ji, odkrito rečeno, fuka in to izpelje. Men se to zdi top. Men je to ženska, ki ve, kaj hoče, in ki to vzame. Ne na silo. Ampak si upa terjat. In se zaveda, kaj to pomeni. Ampak ve, kaj hoče. In to je top. In včasih pač hočeš samo avanturo.

kora

Js blazno podpiram Fedro. Pač, ikona. Js si želim, da bi bla tko kul pr skor 60-ih. Je kr model za kul midlife crisis.

meguza

Js bi tud bla tko kul kot Mirjam. ❤️

kora

Ampak, seveda, v mitu mora biti kaznovana. Ker transgresira družbene norme, transgresira ozke in restriktivne in zadušljive okvire sprejemljive ženskosti.

Zato je pošast.

Zato mora umret.

Diagnoza: samomor.

Diagnoza: vrže se na meč, na meč, ki ni kurac, ker kako si drzne na stara leta želet kurac.

Kako si drzne katerakoli ženska želet kurac.

Diagnoza: kurba.

Razen v kontekstu freudovskega manka penisa.

Freud – veliki poznavalec žensk.

Mogoč bi blo pa vse bolj, če bi se malo samoanalizirale po Lacanu.

Fuj.

Eliminirat, eliminirat, eliminirat.

#abolish

meguza

a propos, Lacan

Ljubim te, ker pa v tebi nepojasnljivo ljubim nekaj bolj od tebe – objet a petit, te pohabim.

(Lacan, Štirje temeljni koncepti psihoanalize, 247)

Ljubiš me, a ker ljubiš nekaj v meni bolj, me pohabiš. Ljubiš me, zato me pohabiš.

Ljubim te, zato pustim, da me pohabiš. Ljubim te, da me pohabiš.

Ljubim te, da te pohabim.

Ljubim te, zato upam, da te moja odsotnost pohabi.

Ljubim.

Zdaj sem

zato

pohabljenja.

KAMNITVE I

meduza

Mislím, da sem dolžna še en story

BOBNAR

Piknik. Pri njih doma.

Žena sliši, da pridem, speče vegansko torto, ker ni ziher, a sem vegi al veganka.

Omeni, da ne zna sestavt bazena za hčerko, mož pa noče. Angažiram folk, sestavim bazen. Hčerka ful happy. Pade noč, pride bobnar s špila, reče, da prestavimo zabavo. Prestavimo se v njihov vadbeni plac. Zapuščena tovarna. Grem na čik. Pride bobnar za mano.

bobnar: kaj je to?

js: kaj »kaj je to«?

bobnar: ja to.

js: kaj »to«?

bobnar: ja to.

nimam pojma, kaj je to.

ma bobnar pojma, kaj je to.

ma bobnar dost pojma, da me zažvali.

in gremo predelat osnove.

js: a si s kom?

bobnar: ja. saj veš. z-

js: ja.

bobnar: in?

js: pa nimata odprtga odnosa.

bobnar: ne.

js: no.

bobnar: no, kaj?

js: ja, ni prav.

bobnar: vem, js to vse vem, sam ...

ja nič »sam«, pizda, poročiš se in pol saaaaam ...

kaj je bil sam?

bobnar: js res nisem hotu bazena.

jok. zmen se s fakin ženo.

do jutra sem ga uspela prepričat, da je samo v krizi srednjih let.

ampak to je bla moja noč za žurat, ki jo je ukradu horny tip.

ampak mene so prjatli postran gledal, ko sem jih vozila nazaj do doma.

ampak mene je zdaj sram pred njegovo ženo, ki je v bistvu ful najš.

ampak jaz sem ta zid, giljotina, ledena, ki trga ljudi stran, čeprav se sami odločijo, da pridejo k men. nisem tok lepa
al pa čarovniška, da bi jih začarala, so kr trezne odločitve.

ne čarovnija, odločitve!

tud kriza srednjih let je odločitev.

kora

»boginje ženskosti te gledajo

in se sprašujejo,

a boš resno dala tipu v cargo shortsih«

– tip v cargo shortsih cca 5 minut, preden sem mu, in fact, dala

KAMNITVE II

kora

Moje telo.

Moje žensko telo.

Moje pošastno telo.

Moje grdo telo.

Moje nikoli dovolj dobro telo.

Moje telo, ki se ga lahko vsakdo dotika.

Moje telo, ki pripada vsem, razen meni.

Moje gnusno telo.

Moje grešno telo.

(Odvisno od tega, ali sem rekla »ja« ali »ne«.)

Moje telo.

Moje ljubljeno telo?

Moje telo, vredno dotika?

Moje telo, dovolj?

Telo?

Moje?

meguza

telo je v vsakem primeru objekt.

ne vem, zakaj bi se pretvarjala, da ni.

Da nima roka trajanja.

Da nima specifične funkcije.

Da je uporabljeno. Da je dotikano.

Da mine.

Da te definira.

FACEBOOK ZID

kora

14. 2. 2022

včasih, samo včasih se zgodi kak dan, ko sem iz prve max nadrkana

in na take dneve mi grejo na živce

parčki, ki se v pandemičnih časih zalizujejo na avtobusu

stare gospe, ki mladim morijo s svojimi težavami in ideali

moški, ki imajo the audacity

parčki, ki se sredi zime zalizujejo na klopcah v tivoliju
najstniki, ki gledajo tiktoke v javnosti na maksimalni glasnosti brez slušalk
boomerji, ki ne poznajo etikete mesidanja
ljudje, ki ne uporabljajo proper slovnice
ljudje, ki slovnico uporabljajo bolje od mene
čokoladice v obliki srčkov in baloni v obliki srčkov in lizike v obliki srčkov
fejk prazniki
kapitalizem
družbena pričakovanja
(to, da mi družbena pričakovanja pridejo do živega)
deževni ponedeljki, ko moram spoštovati roke in sestanke in dogovore, namesto da bi se imela lepo
dramaturginje, ki zamujajo z roki in sestanki in dogovori, tudi če sem to jaz sama
dramaturginje, ki se ne znajo imeti lepo, tudi če sem to jaz sama
jaz sama
ker sem iz prve max nadrkana.

Komentar 1

Že da te motijo parčki, dokazuje, da si glupa pička, ki je še mačke ne bi marale

(odgovori na komentar)

meguza

Komentar 2

Dejstvo, da te moti objava ene punce in da se nanjo tako vulgarno odzoveš, je dokaz, da nimaš kanca razumevanja za človeka, da nimaš drugega za počet, kot komentirat objave, ki niso namenjene tebi, in da si ne zaslužiš niti najbolj »glupe pičke«. Zdaj pa odpizdi smetit komu drugemu.

Komentar 3

Dragi (Komentar 1), saj je že vse lepo povedala kolegica Meguza, pa vendar se moram oglasiti tudi jaz. Le sekunda premisleka (ali pa bolj natančno branje) bi ti odprla podtekst stavka »parčki, ki se v pandemičnih časih zalizujejo na avtobusu«, še kakšna sekunda več pa bi te pripeljala do naslednjega stavka v zapisu: »moški, ki imajo the audacity.« Tam bi morda zaznal ironijo svojega komentarja in zapustil Korin profil. Žal se to ni zgodilo. Komentar si objavil, verjetno misleč, da si danes opravil svoje dobro delo v težki bitki branjenja moškega ponosa (beri sarkastično). V upanju, da gre za neko interno šalo, ki še vedno ni zapustila okov mačizma, in da na profilih svojih

Tjaša Železnik, Jernej Gašperin

kolegic v nadaljnje ne bom več potrebovala brati seksističnih komentarjev, te lepo pozdravljam.

Jaz ne odgovorim. Ne, ker bi me internetni troli še lahko prizadeli. Ampak ker sem pomirjena z dejstvom, da indeed sem glupa pička, ki je še mačke ne bi marale, in mi je samo še smešno.

Hvalabogu smo prišli dovolj daleč, da se lahko smejimo nadobudnim prižigalcem grmad.

DRUGA MITOLOGIJA

klitajmenstra

spet ne spim

sori

gledam luno

ki je btw polna

gledam Mesca ❤️

(oprosti ***, rekle smo nič več režiserjev)

moja mami ne spi, odkar sem se jaz rodila

(ok, odkar se je moj brat, jaz sem bila druga)

jaz ne spim, odkar se je začelo odraščanje

jaz ne spim, odkar sem ugotovila, da ni srečnega ljubezenskega konca

jaz ne spim, odkar sem ugotovila, da me je DISNEY pohabil za cel lajf

še vedno gledam Mesca ❤️

ta kreator fantazem!

Disney, ne Mesec

mogoče tud oba.

Trnuljčica se poroči.

Pepelka se poroči.

Sneguljčica se poroči.

Lepotica se poroči.

Mulan (!) se poroči.

meguza

Mulan je zanimiv primer. Po eni strani risanka spodbuja trud in ponudi neko misel, da je lahko največja moč v na videz najšibkejših. Ženskah ali odpadnih bogovih, npr. Zato mi je bila vedno pri srcu. Nerodna Mulan, ki se iz

ljubezni do očeta ne žrtvuje, temveč izuri in postane tako dobra, da reši Kitajsko. Po drugi strani pa se mora za to preobleč v tipa. Postat na videz moški, da sploh lahko rešuje. In na koncu se poroči. Če je preoblačenje vsaj malo problematizirano, poroka ni. Ker vsaka ženska, feminilna ali ne, hoče bit žena. Al neki.

klitajmenstra

Frozen 2 (!!!) se poroči.

in tako sta srečno živela do konca svojih dni.

ti si glavna junakinja

ti si protagonistka

in tvoja zgodba se vedno konča s poroko.

(mogoče prispodoba, da se lajf konča s poroko?)

združitev je torej cilj

in če si ti protagonistka, ki svoje zgodbe ne konča s poroko

a si sploh kdaj prišla na cilj?

si ti sploh uspešna ženska?

si ti sploh ženska?

mogoče bi bil trk v odraslost lažji

če bi odraščala samo ob Deklici z vžigalicami

ona ob želji umre.

rešena.

na cilju.

želja neizpolnjena ♥

mogoče pa ne spim zaradi polne lune

Mesca ♥

a vam luna deluje bolj kot Andersen al bolj kot Disney?

meguza: definitivno Andersen. Ampak v bistvu je obrita glava Meduze.

klitajmenstra

sicer pa krivično

za vse krivim Disney

ker je Lepotico in zver
 napisala Gabrielle-Suzanne de Villeneuve, 1740
 prvič objavljeno v *Magasin des enfants*
 »to teach young English girls a moral lesson«

drugače pa my all time favourite Disney
Levji kralj
 (jaz sem največji basic na tem planetu. v temu krogu življenja.
 pa še fotrske fore mam. a pol nisem feministka?)
 ne zaradi Simbe
 ampak zaradi Nale
 ja, tud onadva se na koncu poročita.
 ampak zakaj se Simba vrne?
 ker ga gre Nala iskat.

meguza: tko kot Gerda Kaja.

klitajmenstra

očitno za vsakim levjim kraljem
 stoji levja kraljica
 jaz sicer nikoli ne bi hotla bit v tej poziciji
 biti druga
 čeprav sem v družino rojena kot druga
 (za bratom)
 in tudi moj poklic dramaturginje
 bo vedno večno druga
 (za režiserjem)

lahko pa reinterpretiram
 da za vsakim velikim režiserjem
 stoji velika dramaturginja

kako bedno.
nič več režiserjev.

to bi lahko bil refren tega komada
ali pa kar teksta
ali pa kar lajfa
lajfa brez srečnega ljubezenskega konca
ker ta besedna zveza je protislovje samo zase
dokler ne pride Mesec z neba
grem spat, preden me meguza začne trolat
grem se transformirat v drevo, preden me začne meguza trolat.

lahko pa bi še kako o Trolih?

meguza

Frozen trolji?

Frozen – sestrsko ljubezen

Frozen – prva ljubezen je lažna

Frozen – ženin je trol, ampak ga mammo vseeno radi

Frozen – posnet po *Snežni kraljici*, po ledeni zgodbi, kjer je ženska osamljena, da je močna. Kjer se zavije v led, da je nedotakljiva. In kjer v tej samoti ukrade dečka zase. Dečka Kaja, ki ga Gerda, bosa in sama, poišče na severu in ga s svojo ljubeznijo – in vero – z besedo *večnost* odreši iz primeža zmrznjene ženske. Mogoče mi je prav ona najljubša. Snežna kraljica. Ledena. Mogoče bom lahko nekoč ona. Samo brez te napake, da bi si šla krast dečke. Ali deklice.

Bit deklica je itak največja šibkost. Precej raje sem čarovnica.

KAMNITVE III

»Jaz, ojnona, sem ranjena – in obtožujem tebe« ... pa tudi sebe

sežetek pisem
ene male ojnone
(nihče noče bit ojnona)
ki ni bila zapuščena zaradi helene
ampak je zapustila
sama od sebe
(ojnona si že v prvem prizoru prebode srce – in gre pisat)
en mali sežetek tridesetih pisem, ki so bila vsak dan en mesec pisana parisu
ki ni prelepi paris, ampak samo melancan
eno malo pismo, ki je tako bedno, da bi res lahko bilo eno od pisem heroid
ali pa preveč bedno, da bi bilo
preziram svojo patetiko
za njo ne morem krivit ovida

*

Uživala sem, ko si jokal. Vem, da se to sliši grozno.

Melancan.

Ničesar nisem naredila narobe. Tokrat ne. Celo ujela sem se s tvojimi kolegi.

Tokrat sem vse naredila prav.

Spustila sem te noter. In potem hočeš ven.

Melancan.

Saj ni veliko. V 22-ih letih pač ni ničesar veliko.

Mislila sem, da si s tabo zaslužim, da me imaš rad.

In potem sem te vprašala. In si rekel

NE.

Rekla bi, da upam, da se bova kdaj naprej res našla, pa ne vem. Najraje bi ostala za večno v Barceloni. V parku Güell, z jointom na tvojem hudem šalu, v poletni oblecki sredi decembra. Tako kot bi appreciate-al, da ti tole pišem zadeta, po polnoči, in medtem ko jem paradižnike namesto čokolade. Vse to bi appreciate-al. Vsemu bi se smejal.

Hočem, da me ne pozabiš. Hočem, da ti bo žal. Hočem, da se boš čez leto ali deset na vse kripilje trudil, da bi me dobil nazaj. Hočem, da mi ukradeš cel plav orkester in stojiš pred mojim oknom in čakaš, da ti odprem.

In jaz bom rekla

NE.

Kot inteligentna ženska sem imela eno samo nalogo – da ti ne verjamem, ko mi rečeš, da me imaš rad. To je moja napaka.

Izgubil si tisti šal.

Preziram svojo patetiko.

P. S. Ne bom se opravičila, ker sem ti razbila nos. Upam, da res boli.

DO KONCA SVOJIH DNI

klitajmenstra

ta odlomek je imel pred cenzuro ful boljši kontekst, ampak tud kot avtonomna enota morda kaj pove.

bila sem popolnoma zadovoljna z odnosom, ki sva ga imela, dokler nisem na instagramu, ki je morda prisluškoval zvokom najinega spolnega življenja, zagledala reklame za poročne obleke. naslikala sem si naju pred oltarjem. ampak zato, ker sem najprej videla sebe v tej lepi obleki, potem njega, kako gleda mene in sem mu noro seksi in bi me kar tam na oltarju, ampak, fak, midva sva kar naenkrat na oltarju, ker mi hoče instagram prodat poročno obleko? the fuck just happened? in po možnosti bom še naslednje štiri dni nadrkana nanj, ker bi hotela, da sva midva VSE, čeprav mi je še pred pol ure popolnoma ustrezalo, da se lahko krohotam z mojim girl gangom, da lahko pišem svoj dramski tekst, da lahko igram klavir in predvsem, da znam zaspal sama in da je to tudi edinkrat, kadar res zaspim in dobro spim. jaz bi vse to zamenala za en predpasnik, novo pečico v njegovi kuhinji in zadnja leta mladosti, ko bi se po možnosti zgodil otrok, in nehalmo se slepit. veliko lažje imaš kariero ob otroku, če si moški, kot če si ženska, pa naj bo tvoj partner še tako zelo super, boš ti zaradi biološke predispozicije vsaj za eno leto, okej, dokler se ne odselijo, prikrajšana za svoje socialno življenje, poklicno življenje, kratko malo oropana boš svoje identitete, zato da boš začela kreirati neko novo identiteto v tem svetu. zapostavila boš svoje pisanje, zato da bo nekdo znal rečt a, napisat a in te poklicat »mama«. pa sej mogoče to res hočeš, mogoče pa vse to, vsa ta prihodnost samo zaradi ene butaste slike, ene za popizdit estetske bele obleke, ki mogoče sploh ni poročna? pa sem jo jaz videla kot poročno? omg, a potem si res to želim, res o tem sanjam? najbrž ja, če sem pa to gledala za čas primarne, sekundarne in seveda tudi terciarne socializacije. in na tej točki se lahko vrnem in pocitiram kar samo sebe, vrnimo se torej h: Kreatorju fantazem, ki nikoli niso bile in nikoli ne bodo tvoje fantazme. to so fantazme družbe, to so fantazme, za katere si družba želi, da bi bile tvoje fantazme. in ja,

na kratko rečeno, to je fantazma o »they lived happily ever after«. kurac.

Back me up ladies? A vas tudi kdaj zjebejo te fotke oblek? A ste si kdaj kakšno *sejvale*?

A ste si bolj predstavljale sebe v tej obleki? Ali dejansko ženino faco na oltarju?

Iepa

meni je malo manjkalo, da si naredim mapico, v katero shranjujem te obleke

kora

seveda, redno

zjebejo me pričakovanja družbe

zjebejo me pričakovanja, za katera me je družba prepričala, da morajo biti moja

zjebejo me fotke perfektnih žensk v perfektnih oblekah s perfektnimi partnerji in pol jokam, ker nimam perfektnega moškega in perfektne obleke in nisem perfektna ženska

kot da perfektnost obstaja

kot da to ni konstrukt, ustvarjen za to, da nas kapitalizem lažje izkorišča.

meguza

ne.

mene poročne obleke niti malo ne ganejo. zdijo se mi načičkane in predrage in neuporabne – obleka, ki jo lahko nosiš samo enkrat, wtf? Also, poroka je družbeni konstrukt in me ne zanima – nekomu pripadat na papirju? Ni šans.

Tko da koncept poročne obleke me odbija že na daleč. Predvsem zaradi konteksta, ki ga nosi s sabo.

Kakšne gozne poroke al pa elope-anje še razumem. Ampak za to ne rabiš obleke za 1-kratno uporabo.

Gremo se raj pogovarjat o oblekah za premiere ... tle se odpre spekter možnosti ...

ZADNJA PROBLEMATIKA

afrotita

A se spomnimo dilem glede vprašanja, ali je subjekt v avtofikciji dejansko avtor oz. avtorica, ustvarjena persona ali izmišljen lik? Afrotita dela štalo. Večinoma.

Ampak afrotita je lik. Tako kot klitajmenstra, meguza, kora in Iepa.

In avtofikcija je vedno fikcija.

Tu se kolektivni tekst zaključuje. Kot se je začel – in medias res.

Veronika Železnik

Lettie Precious, Sabrina Mahfouz, Hannah Khalil, Stella Duffy,
Isley Lynn, Chinonyerem Odimba, Timberlake Wertenbaker,
Samantha Ellis, Juliet Gilkes Romero, Nejc Gazvoda

HEROINES

15 Heroines, 2021

First Slovenian production

Opening 12 May 2022

Translator **ALENKA KLABUS VESEL**

Director and set designer **ALEKSANDAR POPOVSKI**

Dramaturg **EVA MAHKOVIC**

Costume designer **MIA POPOVSKA**

Composer **KIRIL DŽAJKOVSKI**

Language consultant **BARBARA ROGELJ**

Choreographer **ANJA MÖDERNDORFER**

Assistant to set designer **JANEZ KOLEŠA**

Assistant to dramaturg and director **URŠA MAJCEN**

Lighting designer **ANDREJ KOLEŽNIK**

Sound designer **SAŠO DRAGAŠ**

In the performance we use an excerpt from PJ Harvey's song *Who Will Love Me Now*.

Stage manager **Sanda Žnidarčič**

Prompter **Nataša Pevec**

Technical director **Janez Koleča**

Stage foreman **Matej Sinjur**

Head of technical coordinators **Boris Britovšek**

Sound and video masters **Sašo Dragaš** and **Gašper Zidanič**

Lighting masters **Andrej Koležnik** and **Aljoša Vizlar**

Hairstylists and make-up artists **Jelka Leben** and **Sara Dolinar**

Wardrobe mistresses **Sara Kozan** and **Dijana Đogić**

Property mistress **Brina Šenekar**

The set was made under the supervision of master **Vlado Janc** and costumes under the supervision of mistresses **Irena Tomažin** and **Branka Spruk** in the ateliers of Ljubljana City Theatre.

Cast

Oenone **VIKTORIJA BENCIK EMERŠIČ**Hermione **AJDA SMREKAR**Penelope **JUDITA ZIDAR**Dido **TANJA RIBIČ**Canace **TINA POTOČNIK VRHOVNIK**Hypermetra **JULITA KROPEC** as guestPhaedra **MIRJAM KORBAR**Medea **TJAŠA ŽELEZNIK**Phyllis **VERONIKA ŽELEZNIK** as guestMetamorphosis **JERNEJ GAŠPERIN**

Publius Ovidius Naso wrote a collection of 21 love letters in verse under the collective title *Heroides* or *Epistulae Heroidum*: famous heroines of Greek myths write to the men of their lives who abandoned, discarded or betrayed them in various ways. Ovid's *Heroides* is a genre invention that draws from Homer, Vergil, Horace, Sappho. The female writers of letters and their addressees are presented as real personalities from their own time. Penelope writes to Odysseus, Briseis to Achilles, Phaedra to Theseus, Oenone to Paris, Medea to Jason, Dido to Aeneas, Hermione to Orestes, etc. In the contemporary version created in 2020 by the artistic team of the Jermyn Street Theatre in London (its production in November 2020 premiered online), the women's letters were written by fifteen leading British playwrights. Fifteen monologues, different in style and genre, form a new collection – a complex dramatic text that translates and adapts Ovid's motifs for contemporary audience.

The heroines are marked by war and myths. They are characterised mainly as companions, a stop on the way of their lovers or even myths that have been almost forgotten in contemporary world. Their stories are intimate struggles, controversial loves.

For first Slovenian production, directed by Aleksandar Popovski, we chose nine stories, linked together by an additional character. The additional text was written especially for the Slovenian production by Nejc Gazvoda, playwright and director.

Pokrovitelj
Mestnega gledališča ljubljanskega

Energija za življenje

Gledališki list Mestnega gledališča ljubljanskega
Letnik LXXII, sezona 2021/2022, številka 11
Izdaja Mestno gledališče ljubljansko
© 2022 Mestno gledališče ljubljansko

Za izdajatelja **Barbara Hieng Samobor**
Urednice **Alenka Klabus Vesel, Eva Mahković, Petra Pogorevc, Ira Ratej**
To številko je uredila **Eva Mahković**
Lektor **Martin Vrtačnik**
Avtor fotografij **Peter Giodani**
Oblikovalka **Mojca Višner**

Tisk **MatFormat**
Naklada **400 izvodov**
Ljubljana, Slovenija, maj 2022

Po 13. točki prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 davek ni obračunan.

2021»2022

www.mgl.si
info@mgl.si
01 4258 222